

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta životního prostředí

Katedra aplikované ekologie

Česká zemědělská univerzita v Praze

**Fakulta životního
prostředí**

EIA v procesu briketování odpadních třísek z obrábění

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí práce: doc. RNDr. Miroslav Martiš, CSc.

Diplomant: Bc. Jiří Hnilica

2015

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra aplikované ekologie

Fakulta životního prostředí

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Jiří Hnilica

Regionální environmentální správa

Název práce

EIA v procesu briketování odpadních třísek z obrábění

Název anglicky

EIA in the process of machining waste chips briquetting

Cíle práce

Určit vliv technologie briketování odpadních hliníkových třísek z obrábění na životní prostředí.

Metodika

Vliv záměru bude posouzen v rozsahu „oznámení záměru“ ve smyslu zákona posuzování vlivů činností na životní prostředí. Posouzení se zaměří na rozsah a umístění záměru, přehled zvažovaných variant a hlavních důvodů pro jejich výběr. Zvláštní pozornost bude věnována vstupům (půda, voda, surovinné a energetické zdroje, nároky na dopravní a jinou infrastrukturu) a výstupům (ovzduší, odpadní vody, odpady, hluk, vibrace, záření) Budou vyhodnoceny údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území. Vyhodnocení vlivů záměru se zaměří na údaje ve vztahu k obyvatelstvu, ovzduší, vodu, půdu, horninové prostředí, floru a faunu). Environmentální vlivy technologie briketování budou doplněny o ekonomické zhodnocení vlivu briketování.

Doporučený rozsah práce

50 – 60 stran textu

Klíčová slova

třískové obrábění, posuzování vlivů, životní prostředí, odpad, briketování, kategorie odpadu

Doporučené zdroje informací

- BAJER T. a kol., 2002: Analýza zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) k zajištění jeho implementace do praxe. In Příloha EIA posuzování vlivů na životní prostředí. Praha: MŽP, čís.2.
- GLASSON J., THERIVEL R., CHADWICK A., 2013: Introduction To Environmental Impact Assessment, Routledge, UK, 416 s.
- LEDVINA R., HORÁČEK J., 1997: Agrotechnické požadavky na zemědělské stroje, Půdoznalství, Jihočeská Univerzita, České Budějovice, 74 s.
- NEMEROW N. L., 2010: Industrial Waste Treatment: Contemporary Practice and Vision for the Future, Butterworth-Heinemann, 568 s.
- ŘÍHA J., 2001: Posuzování vlivů na životní prostředí: Metody pro předběžnou rozhodovací analýzu EIA, ČVUT, Praha, 477 s.

Předběžný termín obhajoby

2015/06 (červen)

Vedoucí práce

doc. RNDr. Miroslav Martiš, CSc.

Elektronicky schváleno dne 15. 4. 2015

prof. Ing. Jan Vymazal, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 16. 4. 2015

prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Děkan

V Praze dne 19. 04. 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci na téma “EIA v procesu briketování odpadních třísek z obrábění“ vypracoval samostatně pod odborným vedením doc. RNDr. Miroslava Martiše, CSc. a Mgr. Iky Trenkov a uvedl jsem všechny zdroje a literární prameny, ze kterých jsem čerpal.

V Chlumčanech 2015

Poděkování

Za odborné vedení mé diplomové práce doc. RNDr. Miroslavu Martišovi, CSc., vedení společnosti TEGAMO Czech s.r.o. za poskytnutí podkladů k briketovacímu lisu a možnosti exkurze v jejich provozu. V neposlední řadě společnosti Fujikoki Czech s.r.o. za přístup do jejich výrobních prostor za účelem získání informací potřebných pro vyhotovení této práce.

ABSTRAKT

Cílem této diplomové práce je především posouzení a vyhodnocení vlivů technologie briketování odpadních hliníkových třísek na životní prostředí. Taktéž jsou hodnoceny ekonomické aspekty briketování a jeho možné přínosy pro výrobní společnost. Diplomová práce se v úvodní části zabývá legislativou v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) a jejím vývojem. Vzhledem k tomu, že od 1.4.2015 vstoupil v účinnost zákon č. 39/2015, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých dalších zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), tak jsou v práci taktéž reflektovány rozdíly a změny původní a nové právní úpravy. Diplomová práce uvádí čtenáře do problematiky nakládání s odpady. Je zde uveden životní cyklus odpadu kat. č. *12 01 03 O/N Piliny a třísky neželezných kovů*, ten je popisován od vzniku odpadu ve výrobním podniku, přes popis procesu briketování až po jeho konečné využití. Čtvrtou, stěžejní, kapitolou práce je vlastní popis oznámení záměru „Proces briketování odpadních třísek z obrábění“. V předposlední části jsou zhodnoceny environmentální a ekonomické dopady procesu briketování. V závěru jsou vyhodnoceny cíle této diplomové práce.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Třískové obrábění, posuzování vlivů, životní prostředí, odpad, briketování, kategorie odpadu.

ABSTRACT

The aim of this thesis is mainly the assessment and evaluation of the impacts of briquetting of waste aluminum chips on the environment. It is also to evaluate the economic aspects of briquetting and its potential benefits for a manufacturing company. This thesis deals with the introduction to the legislation in the field of Environmental Impact Assessment (EIA) and its development. Given that from April 1, 2015 the new law no. 39/2015, amending Act no. 100/2001 Coll., on assessment of impacts on the environment and the amendment of other related laws (Environmental Impact Law). This thesis also reflects the differences and changes between the original and the new legislation. Moreover, this thesis presents the issue of waste management. There is described a life cycle of waste Cat. *12 01 03 O / N filings and turnings of non-ferrous metals*, the life cycle of waste is described since its creation in the manufacturing enterprise, through the briquetting process, until the final usage of the waste. The fourth chapter of the thesis goes over the description notification of intent "Briquetting process waste chips from machining." The penultimate section evaluates the environmental and economic impacts of the briquetting proces. In conclusion are evaluated objective of this thesis.

KEY WORDS:

Machining, Impact Assessment, environment, waste, briquetting, waste category.

SEZNAM ZKRATEK

BL	bezpečnostní list
BOZP	bezpečnost a ochrana zdraví při práci
ČOV	čistírna odpadních vod
ČR	Česká republika
CHKO	chráněná krajinná oblast
CHOPAV	chráněná oblast přirozené akumulace vod
EIA	(environmental impact assesment) posuzování vlivů na ŽP
EU	Evropská unie
EMS	(environmental management system) systém environmentálního managementu
ILNO	identifikační list nebezpečného odpadu
kat.	kategorie
kg	kilogram
KN	katastr nemovitostí
k.ú.	katastrální území
l	litr
m	metr
m ³	metr krychlový
mm	milimetr
MV	motorový vozík
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
OSN	Organizace spojených národů
PO	požární ochrana
PUFPL	pozemky určené k plnění funkce lesa
t	tuna

US NEPA	(United States National Environmental Policy Act) Zákon o národní environmentální politice spojených států amerických
ÚSES	územní systém ekologické stability
VÚV TGM	Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka
ZPF	zemědělský půdní fond
ŽP	životní prostředí
°C	stupeň Celsia

OBSAH

1. ÚVOD.....	13
2. LITERÁRNÍ REŠERŠE	14
2.1. Právní rámec EIA a vysvětlení termínů z oznámení záměru	14
2. 2. Proces EIA.....	16
2. 3. Změna zákona EIA	18
2. 4. Odpady - právní rámec	21
2. 5. Vznik odpadu.....	22
2.6. Briketování	24
2. 7. Koncové zpracování – využití odpadu.....	25
3. PŘEDSTAVENÍ SPOLEČNOSTI FUJIKOKI CZECH S.R.O.	25
4. OZNÁMENÍ ZÁMĚRU	27
A. ÚDAJE O OZNAMOVATELI	27
B. ÚDAJE O ZÁMĚRU	28
B. 1. Základní údaje	28
B. 1. 1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1.....	28
B. 1. 2. Kapacita (rozsah) záměru.....	28
B. 1. 3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)	28
B. 1. 4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry	28
B. 1. 5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů pro jejich výběr, respektive odmítnutí.	29
B. 1. 6. Stručný popis technického a technologického řešení záměru.....	31
B. 1. 7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení	34
B. 1. 8. Výčet dotčených územně samosprávných celků	34
B. 1. 9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat	34
B. 2. Údaje o vstupech	34

B. 2. 1. Půda	34
B. 2. 2. Voda	35
B. 2. 3. Surovinové a energetické zdroje.....	35
B. 2. 4. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu	35
B. 2. 5. Další.....	35
B. 3 Údaje o výstupech.....	36
B. 3. 1. Ovzduší.....	36
B. 3. 2. Odpadní vody	36
B. 3. 3. Odpady	36
B. 3. 4. Hluk, vibrace, záření.....	37
B. 3. 5. Riziko havárií	38
C. Údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území	38
C. 1. Výčet nejzávadnějších environmentálních charakteristik dotčeného území	38
C. 1. 1. Zvláště chráněné území, přírodní parky, významné krajinné prvky	39
C. 1. 2. Ochranná pásma	43
C. 2. Stručná charakteristika stavu složek životního prostředí v dotčeném území, které budou pravděpodobně významně ovlivněny	44
C. 2. 1. Základní charakteristiky ovzduší a klimatu	44
C. 2. 2. Voda	45
C. 2. 3. Horninové prostředí a půda	46
C. 2. 4. Fauna a flora.....	47
C. 2. 5. Obyvatelstvo	47
C. 2. 6. Architektonické a jiné kulturní památky.	47
C. 2. 7. Další.....	47
D. ÚDAJE O VLIVECH ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	48
D. 1. Charakteristika možných vlivů a odhad jejich velikosti a významnosti	48
D. 1. 1. Vlivy na obyvatelstvo	48
D. 1. 2. Vlivy na ovzduší.....	48

D. 1. 3. Vlivy na vodu.....	48
D. 1. 3. Vliv na půdu a horninové prostředí	49
D. 1. 4. Vlivy na floru a faunu	49
D. 1. 5. Celkové zhodnocení vlivů	49
D. 2. Rozsah vlivů vzhledem k zasaženému území a populaci	50
D. 3. Údaje o možných významných nepříznivých vlivech přesahujících státní hranice....	50
D. 4. Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů	50
D. 4. 1. Dopravní nehody	50
D. 4. 2. Vliv na zaměstnance	51
D. 4. 3. Kriminální činnost	51
D. 4. 4. Opatření pro nakládání s odpady	51
D. 5. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při specifikaci vlivů	51
E. POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU	51
F. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE	52
F. 1. Mapová a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení.....	52
F. 2. Další podstatné informace oznamovatele	53
G. VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRUTÍ NETECHNICKÉ-HO CHARAKTERU.....	53
5. ZHODNOCENÍ ZÁMĚRU	53
5. 1. Zhodnocení vlivu briketování na ŽP	53
5. 2. Ekonomické zhodnocení (porovnání variant)	54
6. ZÁVĚR.....	56

1. ÚVOD

Snad všechna odvětví lidské činnosti mají vliv na životní prostředí, a to většinou negativní. Ne jinak je tomu i u strojírenských provozů, které se zabývají obráběním kovových materiálů. Vedle produkce daného druhu výrobku, vznikají při výrobních procesech i odpady. Základní snahou by mělo být neustálé snižování produkce odpadů, popřípadě jejich nebezpečnosti, důsledné třídění a v neposlední řadě úsilí, co největší možné množství vyprodukovaných odpadů dále recyklovat a následně využívat jako surovinu pro další výrobky. Naplňování těchto cílů musí být legislativně podloženo. Ochranou ŽP se zabývá nesčetné množství zákonů, včetně navazujících prováděcích právních předpisů, ale také přímo závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady, včetně směrnic, které jsou implementovány do národní legislativy. Mezi hlavní legislativní pilíře ochrany ŽP v České republice patří zákon č. 17/1992 Sb. o životním prostředí. Problematiku nakládání s odpady, kterou se částečně zabývám v mé diplomové práci, upravuje zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů. V úvodním § 9a je jednoznačně stanovena hierarchie způsobů nakládání s odpady, čímž je jasně definován, jaký způsob nakládání s odpadem je preferován. Jak už vyplývá z názvu mé diplomové práce, zaměřuji se v ní na posuzování vlivů na životní prostředí a to v procesu briketování odpadních hliníkových třísek z obrábění. Hodnocení vlivu záměru na životní prostředí v ČR upravuje zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Tzv. EIA (z anglického „Environmental Impact Assessment“) vychází z legislativy Evropského společenství a směrnic Evropské komise.

Pro svůj záměr jsem si vybral prostředí výrobního závodu japonské společnosti Fujikoki Czech s.r.o., ve kterém pracuji. Společnost provozuje plně automatizovaná obráběcí centra pro třískové obrábění hliníkových profilů a potýká se s problémem vysoké produkce nebezpečného odpadu v podobě hliníkových třísek z obrábění, které jsou znečištěny řeznou emulzí. Více informací o společnosti a o specifických spojených s produkcí odpadů je uvedeno v části „Představení společnost Fujikoki Czech s.r.o.“.

Cílem mé diplomové práce je určit vliv technologie briketování odpadních hliníkových třísek z obrábění na životní prostředí, snížit produkci nebezpečných odpadů ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o. a v neposlední řadě určit pozitivní ekonomické vlivy briketování.

Posouzení vlivů záměru na ŽP v této práci bude vyhotoveno formou „oznámení záměru“ dle metodické příručky MŽP s názvem „EIA rukověť oznamovatele záměru“. Ekonomické zhodnocení záměru bude provedeno formou posouzení veškerých příjmů a výdajů uvažovaných variant řešení.

2. LITERÁRNÍ REŠERŠE

2.1. Právní rámec EIA a vysvětlení termínů z oznámení záměru

Proces posuzování vlivů na ŽP je úspěšně použit jako nástroj pro plánování a politiku životního prostředí v mnoha zemích po celém světě. Je všeobecně známo, že ŽP má tři vzájemně závislé komponenty a to ekonomické, společensko-politické a přírodní. V důsledku toho jsou nezbytné proveditelné právní předpisy a na ně navazující efektivní postupy, které jsou zásadní pro naplnění cílů integrovaného hodnocení, environmentálního managementu a trvale udržitelného rozvoje. Hlavním účelem posuzování vlivů na životní prostředí je posoudit možný dopad realizace plánovaných aktivit a následné vypracování návrhů pro prevenci nebo snížení negativních účinků (PETTS J., 1999).

Posuzování environmentálních dopadů bylo zahájeno již v roce 1960 v USA, avšak teprve v roce 1969 se stal první zákonnou formou v USA zákon o Státní politice životního prostředí US NEPA. Přínos tohoto zákona spočíval především v zavedení mezioborové ochrany ŽP. Do té doby měla každá složka ŽP svou právní normu. Tento zákon dokázal integrovat poznatky jak ze sociálních, tak z přírodních věd a usnadnit tak rozhodování o dotčeném území. Dalším přínosem tohoto zákona byla možnost zapojení veřejnosti do rozhodování o ŽP. Od té doby se EIA posuzování stále více rozšiřovalo do celého světa a po zavedení evropské směrnice o EIA v roce 1985 získalo významnou podporu v Evropě. Ve Velké Británii byla

implementována v roce 1988 a od té doby byl zaznamenán rychlý nárůst EIA činností (GLASSON J. A kol., 2013). V roce 1991 byla Evropskou hospodářskou komisí OSN ve finském Espoo sjednána Úmluva o posuzování vlivů na životní prostředí přesahující hranice států, která řeší tuto problematiku na mezinárodní úrovni. Espoo konvence, jak bývá tato úmluva též nazývána, vstoupila v platnost v roce 1997. V České republice byla tato problematika poprvé upravena zákonem české národní rady č. 244/ 1992 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, který byl na svou dobu velmi pokrokový a vycházel z americké legislativy. Podle tohoto zákona neprobíhalo zjišťovací řízení jako je tomu dnes, tedy screening a scoping. Pro posuzování vlivů byl zhotoven seznam činností a staveb s pevně stanovenými limity a každý projekt, který tyto limity naplnil, byl posuzován v celém rozsahu. Tento zákon byl dne 1. 1. 2002 nahrazen zákonem č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (BOND A. J., WATHERN, P., 1999). Proces posuzování vlivů na životní prostředí je navržen pro použití v reálném světě. Má poskytnout užitečné informace o ŽP a informovat o rozhodnutích u veřejných i soukromých projektů. Dle Roberta B. Beattie z Massachusettského institutu technologií EIA není věda. Při posuzování vlivů na ŽP jsou samozřejmě využívány poznatky vědy a techniky, ale sama o sobě EIA vědou není. Podobá se spíše urbanistickému plánování, nebo ekonomickému předpovídání. Z časového i finančního hlediska by bylo takřka nemožné provádět každé EIA posouzení s přesností vědeckého experimentu. EIA vždy obsahuje nějaké neprozkoumané a nevysvětlitelné jevy. Tato skutečnost vyplývá z nutnosti použití různých druhů odborného úsudku, aby mohlo být posuzování dokončeno v určitém časovém horizontu a finančním rozpočtu (BEATTIE R. B., 1995). Dle časopisu *Journal of Environmental Management* je posuzování ekologických vlivů politickým fenoménem. Výzkum, který je v časopise popsán ukazuje, že jen zřídka je při posuzování vlivů na ŽP účinně a efektivně dosaženo jeho hlavního cíle, kterým je podpora udržitelného rozvoje. Dále poukazuje na to, že konvenční kauzální model je empiricky vadný a také na to, jak životní prostředí funguje v praxi a jaké jsou teoretické důsledky (ZHANG J. et al., 2013).

Proces posuzování vlivů na životní prostředí je založen na systematickém zkoumání a posuzování jejich možného působení na ŽP. Smyslem je zjistit, popsat a komplexně vyhodnotit předpokládané vlivy připravovaných záměrů na ŽP

a veřejné zdraví ve všech rozhodujících souvislostech. Cílem celého procesu je zmírnění nepříznivých vlivů záměru na ŽP. V rámci procesu EIA jsou posuzovány stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. Projekty posuzované v rámci EIA mohou být stavby, komunikace, výrobní haly, těžba nerostných surovin, nově budované provozy, ale i jejich změny a to jak ve smyslu velikosti, nebo kapacity, tak i ve změně technologií.

Proces EIA probíhá vždy dříve, než jsou záměry povoleny a než započne jejich vlastní realizace. Bez závěru procesu EIA nesmí příslušný povolující úřad rozhodnout o povolení záměru (www.mzp.cz)

2. 2. Proces EIA

Jak již vyplývá z předchozí kapitoly, posuzování vlivů na životní prostředí je komplexní proces, který se zabývá důsledky předpokládaných projektů. V tomto procesu je využit všestranný komplex společenských hodnot, kritérií a preferencí. Ve sporných případech je také možno využít formalizovaný způsob posuzování a rozhodování, který dodává autoritám celého procesu i potřebnou legislativní oporu (BAJER, 2002).

Proces posuzování vlivů na životní prostředí se skládá ze základních prvků EIA, mezi které patří screening, scoping, popis projektu, posouzení výchozího stavu ŽP, posouzení možných vlivů, opatření navržená ke zmírnění negativních vlivů, srozumitelné zpracování výsledků a monitoring vybraných složek ŽP.

SCREENING – je první fází celého procesu. Jedná se o formalizovaný postup, kterým je zjišťováno, zda bude záměr podléhat podrobnému posuzování EIA, či nikoliv. Nejčastěji se vyskytujícími metodami screeningu jsou: prahová pásma projektů, kritéria pro citlivá území a pozitivní a negativní seznamy. Tyto metody jsou zakotveny v příloze č. 1, zákona o posuzování vlivů na ŽP.

SCOPING – předběžné posouzení záměru, jehož cílem je již v počátečním stádiu zjistit, co bude záměrem ovlivněno, jaké vlivy a alternativy projektu je potřeba při posuzování zvážit, jakou metodiku je potřeba použít a s kým konzultovat. Také je nutno zabezpečit snadnou komunikaci mezi investorem, konzultanty a zainteresovanými stranami (ŘÍHA J., 2001).

JEDNOTLIVÉ FÁZE PROCESU EIA:

Předběžné projednání – Možnost oznamovatele obrátit se na příslušný úřad s žádostí o pomoc při zařazování záměru, či při pochybnostech, zda záměr vůbec podléhá posuzování. Předběžné projednání může ve výsledku přinést značné zkrácení celého procesu, protože je dopředu vše předjednané a dotčené subjekty mohou mít k dispozici předem všechny informace a podklady.

Oznámení – Prvotní úkon investora, kterým seznamuje účastníky řízení s plánovaným záměrem. Oznámení musí dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP obsahovat údaje o oznamovateli, údaje o záměru včetně zařazení do jedné ze skupin přílohy č. 1 tohoto zákona, dále kapacitu záměru, jeho charakter, umístění a možnost kumulace s jinými záměry. Také musí obsahovat zdůvodnění potřeby záměru, jeho umístění a možných variant řešení, stručný popis netechnického charakteru, předpokládaný termín realizace záměru, výčet dotčených územně samosprávných celků, popřípadě výčet navazujících rozhodnutí dle § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP.

Zjišťovací řízení – Jedním z úkolů zjišťovacího řízení je scoping, tedy upřesnění informací u obligatorně posuzovaných záměrů. V této fázi řízení je třeba se detailně zabývat dokumentací, umístěním záměru a jeho vlivem na životní prostředí a lidské zdraví. Jiným úkolem zjišťovacího řízení je screening, tedy posouzení fakultativních záměrů, zda vůbec budou předmětem EIA, nebo zda lze jejich vliv na ŽP považovat za zanedbatelný. V této fázi je třeba zdokumentovat velikost záměru, kumulaci možných vlivů, využívání přírodních zdrojů nebo produkci odpadů. Dále je nutné uvést důsledky znečištění, případné vlivy na lidské zdraví či rizika havárií.

Procedura zjišťovacího řízení je zahájena oznámením o záměru, jeho konec je stanoven nejpozději na třicátý den od zveřejnění informace o oznámení. Povinností příslušného úřadu je podat písemnou a odůvodněnou zprávu o výsledku zjišťovacího řízení oznamovateli i veřejnosti prostřednictvím úřední desky příslušného úřadu a internetu. Příslušný úřad může také rozhodnout, že podané oznámení nahradí dokumentaci.

Dokumentace – Zásady dokumentace stanovuje příloha č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP. K jejímu zpracování je oprávněna pouze autorizovaná osoba a musí být zpracována jak v písemné formě, tak i elektronicky.

Posudek – Posudek vyhotovuje zpracovatel (autorizovaná osoba), který je na základě výběrového řízení pověřen příslušným úřadem k jeho zpracování. Jedná se o odborné vyhodnocení záměru, jeho vlivu na ŽP a zhodnocení celého dosavadního procesu posuzování záměru dle zásad uvedených v příloze č. 5 zákona o posuzování vlivů na ŽP. Náležitostmi posudku jsou základní údaje o záměru a oznamovateli, posouzení dokumentace, technického řešení záměru a navržených opatření, vypořádání všech vyjádření k dokumentaci, posouzení, zda je záměr ve vztahu k ŽP akceptovatelný a na závěr návrh stanoviska. Zákon poskytuje na vyhotovení posudku lhůtu maximálně šedesát dnů, která však může být ve výjimečných a odůvodněných případech prodloužena ještě o třicet dní. Veřejnost má právo se k posudku vyjádřit ve třicetidenní lhůtě od jeho zveřejnění.

Veřejné projednání – Veřejné projednání je veřejná diskuze nad dokumentací a posudkem záměru a jeho vlivech na ŽP. Jeho účastníci mohou klást dotazy přímo oznamovateli, či zpracovateli dokumentace a posudku, jejichž účast na veřejném projednání je klíčová. Informace o místě a čase veřejného projednání musí příslušný úřad zveřejnit nejméně pět dní před dnem jeho konání (DVOŘÁK L., 2005).

Stanovisko – Stanovisko je poslední fází procesu EIA a mělo by obsahovat informaci o tom, zda může plánovaná činnost negativně ovlivnit ŽP. Je odborným podkladem pro rozhodování v navazujícím správním řízení. Bez stanoviska nelze v navazujícím řízení rozhodnout (DVOŘÁK L., 2011).

2. 3. Změna zákona EIA

Návrh zákona, kterým se mění zákon 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, je výsledkem snahy o odstranění transpozičního deficitu vůči směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na ŽP, který je České

republiky vytýkán v rámci řízení o porušení Smlouvy o fungování EU ve věci nesprávné transpozice EIA směrnice. Evropská komise vytýká České republice neúplné nebo nesprávné provedení určitých prvků českého systému EIA posuzování

jako celku, tak vůči konkrétním způsobům provedení, či neprovedení jednotlivých ustanovení EIA směrnice do českého právního řádu. Většina výtek Evropské komise směřuje do povolovacích řízení, která na proces EIA navazují. Na základě požadavku Evropské komise, který byl vznesen na jednání se zástupci České republiky konaném dne 21. ledna 2014 v Bruselu se ČR zavázala napravit všechny nedostatky do konce roku 2014. Příslušné legislativní změny musí být dle Evropské komise účinné k 1. lednu. 2015. Konkrétními úpravami relevantních právních předpisů je nutné vypořádat veškeré výtky Evropské komise, protože ta i přes odůvodněné výhrady ze strany České republiky, trvá na svém hodnocení.

Schválení předkládané novely je pro ČR vysoce prioritní. Plnění požadavků EIA směrnice bylo zahrnuto do předběžných podmínek, které musí být členskými státy EU splněny, aby se mohly zapojit do programového období 2014 – 2020. Zároveň existuje riziko ohrožení čerpání prostředků ze strukturálních a kohezních fondů EU a také riziko uplatnění sankčních mechanismů Soudního dvora EU, který je oprávněn ukládat paušální pokuty i penále v řádech milionů EUR.

Novela ve svém úhrnu částečně mění koncepci platného zákona 100/2001 Sb., a to především ve vztahu procesu EIA a navazujících správních řízení. Výsledek řízení o posouzení vlivů na ŽP se stane závazným stanoviskem ve smyslu § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Právní status správního rozhodnutí bude přiznán negativnímu závěru zjišťovacího řízení, proti kterému bude možné uplatnit řádný opravný prostředek ve správním soudnictví. V případě pozitivního závěru zjišťovacího řízení nebudou přípustné řádné opravné prostředky a usnesení nebude podléhat ani samostatnému soudnímu přezkumu.

Identita záměru podrobného posuzování vlivů na ŽP bude ověřována prostřednictvím verifikačního závazného stanoviska, jímž orgán EIA potvrdí, že nedošlo ke změnám záměru předkládaného do povolovacího řízení, které by mohly mít významný negativní vliv na ŽP.

Nová právní úprava se dále zabývá konzultativní formou účastenství veřejnosti v povolovacích řízeních týkajících se životního prostředí. Ty musí být v souladu s mezinárodně-právními závazky ČR, aby nebyl vytvářen prostor

pro obstrukční jednání a byl zajištěn požadovaný rozsah soudní ochrany. Obsahem konzultativní účasti veřejnosti na povolovacích řízeních je:

- Právo přístupu ke zveřejněným informacím.
- Právo na přístup k informacím, které mají být zpřístupněny na základě žádosti.
- Právo žádat příslušné orgány o poskytnutí informací a o zodpovězení dotazů.
- Právo vyjádřit své připomínky a stanoviska příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy jsou všechny možnosti ještě otevřené.
- Právo na předchozí informování o přiměřené lhůtě, ve které lze podat připomínky a dotazy.
- Povinnost povolujícího úřadu vzít v úvahu připomínky veřejnosti.
- Povinnost povolujícího úřadu zveřejnit vydané rozhodnutí včetně odůvodnění, které zahrnuje vypořádání připomínek uplatněných veřejností.

V neposlední řadě novela zákona řeší opravné prostředky a přístup k soudní ochraně. Přiznáním práva podat žalobu k ochraně veřejného zájmu nově umožňuje právnickým osobám v rámci žaloby napadat jak procesně právní, tak i hmotněprávní aspekty vydaného rozhodnutí. Žaloby proti rozhodnutím vydávaným v působnosti EIA směrnice budou mít nyní vždy odkladný účinek. Byla zakotvena i sto padesátidenní lhůta, ve které bude muset soud o žalobách v rozsahu působnosti EIA směrnice rozhodnout.

Z hlediska Evropské komise jsou pro zajištění požadavků EIA směrnice problematické dva body stavebního zákona. Jedním z nich je § 91, který je touto novelou zrušen. Druhým bodem je § 61 stavebního zákona, který bude upraven ve smyslu nemožnosti společného vedení procesu EIA a pořizování regulačního plánu. Vyloučena je též možnost nahradit regulačním plánem územní rozhodnutí, podléhá-li záměr procesu EIA.

Poslední podstatnou navrhovanou změnou je rozšíření informační povinnosti úřadů rozhodujících v navazujících řízeních. Tato změna představuje výrazné navýšení administrativní zátěže spojené s poskytováním informací, zejména

pro orgány příslušné k vedení navazujících řízení, neboť bude znamenat rozšíření dokumentace, která bude muset být veřejně dostupná (PÍŠKOVÁ M., 2014).

2. 4. Odpady - právní rámec

Slovo odpad má hned několik definic. Dle § 3, zákona o odpadech, je odpad definován jako jakákoliv movitá věc, které se chce osoba zbavit nebo má úmysl či povinnost se jí zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu (www.mzp.cz). Jiná definice říká, že odpady jsou všechny materiály, které vyrábí lidé, jsou za normálních okolností pevné a jsou považovány za nežádoucí. Zároveň je lze rozdělit do kategorií dle způsobu vzniku, viz tabulka č. 1 (PLESEA D. A., VIŞAN S., 2010).

Zákon o odpadech je součástí práva veřejného a věnuje se předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany lidského zdraví a trvale udržitelného rozvoje a při omezování nepříznivých dopadů využívání přírodních zdrojů a zlepšování účinnosti tohoto využívání, práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství (www.mzp.cz).

Formou nařízení vlády byl v prosinci 2014 schválen Plán odpadového hospodářství pro roky 2015–2024 předložený ministrem životního prostředí Richardem Brabcem. Hlavními cíli strategie je jednoznačně předcházení vzniku odpadů a zvýšení recyklace a materiálového využití odpadů (www.mzp.cz).

Zdroj	Typická zařízení, činnosti nebo místa, kde jsou generovány odpady	Typy pevných odpadů
Zemědělský	Pole a řada plodin, sady, vinice, farmy atd.	Odpad v podobě zkaženého jídla, zemědělské odpady, nebezpečné odpady atd.
Průmyslový	Lehká a těžká výroba, rafinérie, chemické provozy, elektrárny, výstavby, demolice atd.	Papír, lepenka, plasty, dřevo, potravinářské odpady, sklo, kovové odpady, popel, speciální odpady atd.
Komerční a institucionální	Obchody, restaurace, trhy, kancelářské budovy, hotely, opravy aut	Zvláštní odpad, odpadky, obecný odpad, papír, plasty, kovy, potravinářský odpad, nebezpečný odpad atd.

Tabulka č.1: Kategorizace odpadů závisící na způsobu vzniku
(PLESEA D. A., VIŞAN S., 2010)

2. 5. Vznik odpadu

Jak je patrné z výše citované tabulky, zdroje odpadu můžeme rozdělit do čtyř základních kategorií. Odpady vznikající ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o. pocházejí z průmyslové výroby, a to z procesu třískového obrábění hliníkových profilů, při kterém vznikají odpadní hliníkové třísky. Jedná se o odpad, který vzniká při výrobě termoexpanzních ventilů do klimatizačních jednotek automobilů, potažmo hliníkových těles ventilů, které vznikají obráběním hliníkových profilů na čtyřech plně automatických obráběcích centrech. Kapacita jedné výrobní linky je 6 600 kusů těles za den, tj. za 2 směny. Z toho plyne i příslušná produkce hliníkových třísek připadající na jednu výrobní linku, která činí cca 200 kg za den.

Při výrobě těles třískovým obráběním hliníkových profilů vzniká odpad kat. č. 12 01 03 *Piliny a třísky neželezných kovů* (kategorie O/N). Hliníkové třísky mají různý tvar, velikost, mechanické vlastnosti i barvu viz obr. č. 1.

Obrázek č. 1: Transportní kontejner s hliníkovými třískami (vlastní foto).

Tyto vlastnosti jsou závislé na způsobu obrábění a druhu výrobních operací. Obráběcí centra provádějí několik výrobních operací najednou, tudíž v jeden okamžik vznikají různé druhy třísek. Odpad je zařazený v kategorii nebezpečný dle principu zařazování odpadu podle Katalogu odpadů uvedeném v § 6 zákona o odpadech, neboť hliníkové třísky jsou znečištěny řeznou emulzí (tedy je smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Katalogu odpadu jako nebezpečný), která se v procesu obrábění používá k chlazení nástrojů a obrobku samotného a zároveň k mazání obráběné plochy. Slitina hliníku, která je pro tělesa ventilů používána je velmi měkká a při obrábění se maže. Vhodně zvolený typ a koncentrace řezné emulze napomáhá k dosažení požadované jakosti obráběných ploch.

2.6. Briketování

Při frézování, soustružení, vrtání nebo řezání hliníkových polotovarů vzniká vedle požadovaného konečného výrobku i odpadní produkt ve formě třísek, které jsou hodnotnou surovinou a jako taková by měla být efektivně využita. Současně by přitom měl být výtěžek z tavby co nejvyšší a náklady na zpracování minimální.

Briketování je ekonomicky úsporná metoda pro zpracování kovového odpadu, který pochází ze strojírenského průmyslu. Tento odpad může mít různé fyzikálně-chemické vlastnosti. Ať už vlivem různorodosti materiálového složení, tak jeho tvarem a rozměrem. Podle vstupního materiálu musí být navrženy optimální technické parametry briketovacího lisu a technologické postupy tak, aby byla zaručena požadovaná kvalita výsledné brikety, její mechanická pevnost a materiálová sourodost. Briketování lze použít pro různé druhy odpadů a tím se zdá být univerzální. (BOROWSKI G., 2005). Briketováním je primárně zvýšena hustota recyklovaného materiálu. Například volné hliníkové třísky z obrábění mají hmotnost pouze 0.25 t/m^3 , zatímco po slisování do briket můžou mít hmotnost cca $2,3 \text{ g/cm}^3$.

Pro briketování nejsou vhodné všechny materiály. Omezující podmínkou je velikost třísky a její mechanické vlastnosti. Materiály velmi tvrdé a křehké nelze úspěšně briketovat, protože při jejich lisování se třísky rozdrobí na ještě menší třísky a nedojde k jejich vzájemnému propojení (PIETSCH W., 1993).

Problém velikosti třísek je řešitelný použitím vhodného drtiče. Jeho zařazení do technologické linky poskytuje výhodu komplexního zpracování nejen krátkých sypkých třísek, ale i dlouhých špon tvořících velké chuchvalce. Drtič je vybaven zařízením pro vyhazování velkých kusů, které pracuje zcela automaticky. Za drtičem musí následovat vibrační třídič a dopravník do násypky lisu. Všechna tato zařízení včetně briketovacího lisu jsou vybavena nádrží pro shromažďování chladicí kapaliny s transportním čerpadlem. Snížení obsahu chladicí kapaliny v odcházejícím materiálu je velmi významné. Při zpracování třísek z hlubokého vrtání byl přínos ze získaného vylisovaného oleje dokonce větší než profit z prodeje briket (NEMEROW N. L., 2010).

Briketování jako technologii pro zvýšení hodnoty kovového odpadu využívají všichni, kteří se s ním setkávají: producenti odpadu, strojírenské podniky,

obchodníci, kovošrotu i jeho koneční uživatelé – slévárny. Obecně je pravda, že přeměna sypkých třísek na kompaktní briketu s vysokou měrnou hmotností přináší novou hodnotu. Zvyšuje se výtěžnost materiálu při jeho tavení, snižují se přepravní náklady, snižuje se množství chladicích kapalin v materiálu a šetří se tak životní prostředí a náklady na odstranění emulzí obsažených v odcházejícím šrotu. Důvodů pro zařazení technologie briketování do výrobního procesu je dostatečné množství, a proto bychom měli přemýšlet o jejím využití (BROŽEK M., 2001).

2. 7. Koncové zpracování – využití odpadu

Jak již bylo uvedeno v předchozí kapitole „Briketování“, koncovým zpracováním hliníkového odpadu je jeho přetavení v hutích. Z hliníkových briket je dosahováno větší výtěžnosti hliníku než z neupravených sypkých hliníkových třísek. Výstupní surovinou je hliníková slitina, která se dá využít k výrobě nových výrobků. Proces výroby je prováděn tavením hliníkového odpadu v tavicích pecích, dále rafinací, legováním, odplyněním a následným odlitím slitiny. Recyklací hliníkového odpadu se přispívá k zachování neobnovitelných přírodních zdrojů, a zároveň se díky využití moderní hutní technologie významně snižuje zátěž na životní prostředí hutní výrobou.

Recyklace odpadních kovů zároveň šetří energii potřebnou k jejich primární výrobě. Je méně energeticky náročná, přepracování např. jediné tuny hliníkového odpadu vyžaduje pouze jednu dvacetinu energie, která je potřebná k těžbě a zpracování stejného množství kovu z rudy. V současné době je, v celosvětovém měřítku, zhruba jedna třetina hliníku používaného v průmyslu vyrobena recyklací kovového odpadu (www.aluhut.cz).

3. PŘEDSTAVENÍ SPOLEČNOSTI FUJIKOKI CZECH S.R.O.

Společnost Fujikoki Czech s.r.o. je dceřinou společností nadnárodní skupiny Fujikoki Corporation, kterou v roce 1949 založil v japonském Tokyu pan Masakazu Yokoyama. Společnost se zprvu zabývala výrobou komponent do chladicích

zařízení, například kompresorů, vývěv a výparníků pro domácí ledničky. Dnes skupina Fujikoki vyrábí veškeré komponenty do klimatizačních jednotek budov, ale i automobilů. Právě výrobou termoexpanzních ventilů do klimatizačních jednotek automobilů se zabývá společnost Fujikoki Czech s.r.o. Ta je na českém trhu od 14. 3. 2001, kdy začala výstavbu nového výrobního závodu v průmyslové zóně na jihovýchodním okraji města Louny, které leží v ústeckém kraji, severozápadně od Prahy na rychlostní komunikaci R7. Samotná výroba termoexpanzních ventilů začala v listopadu roku 2002. Termoexpanzní ventily řídí průtok chladícího média v uzavřeném systému klimatizace automobilu. Společnost Fujikoki Czech s.r.o. zavedla a používá systém jakosti dle požadavků norem ISO TS 16949 : 2009, EN ISO 9001 : 2008 od roku 2005 a od roku 2009 dle EN ISO 14001 : 2004. V současné době pracuje ve společnosti cca 226 zaměstnanců. Výroba je rozdělena na dva úseky a to na montáž termoexpanzních ventilů a na výrobu hliníkových těles ventilů. Zaměstnanci ve výrobě pracují v nepřetržitém třisměnném, nebo čtyř-směnném provozu (www.fujikoki.cz). Montáž termoexpanzních ventilů probíhá na třech automatických montážních linkách a spočívá v kompletaci vnitřních dílů termoexpanzních ventilů. Výroba těles spočívá v třískovém obrábění hliníkových profilů na čtyřech plně automatických obráběcích centrech. Tato obráběcí centra každý měsíc vyprodukují cca 60 tun odpadních hliníkových třísek. V současné době to představuje měsíční objem šestnácti velkoobjemových kontejnerů. Společnost se snaží toto množství redukovat používáním hliníkových profilů s předlisovanými otvory, tím se podařilo snížit množství vyprodukovaných odpadních třísek řádově o jednotky procent. Odpadní hliník je surovina, dá se dále zpracovávat a nezatěžuje tak životní prostředí tolik, jako odpady vhodné pouze ke skládkování nebo spalování. Hliníkové třísky z obrábění však obsahují zbytky řezné emulze a to, dle posledních měření, v rozmezí 22 až 26 %. Tím se z ostatního odpadu kat. č. *120103 Piliny a třísky neželezných kovů* stává odpad kat. č. *120103 O/N*, tedy odpad nebezpečný, díky obsahu nebezpečné látky. Řezná emulze je navíc po kontaminaci hliníkovým prachem a vlivem bakterií, které se v ní vyskytují, ekotoxická. V současné době se ve společnosti Fujikoki Czech praktikuje pouze takzvaný odkap hliníkových třísek, kdy po dobu 4 hodin samotíží odkapává přebytečná emulze z třísek v maloobjemových transportních kontejnerech, než jsou tyto třísky přesypány do velkoobjemových kontejnerů, ve kterých jsou pak odváženy oprávněnou osobou

k dalšímu využití. Při tomto přesypání, které probíhá ve venkovních prostorech firmy, dochází vlivem povětrnostních podmínek k rozptýlu třísek do okolí a jejich následný úklid je velice náročný. Odpadní emulze, která odkape z třísek je dále odstraněna jako nebezpečný odpad kat. č. 120109 - *Řezné emulze obsahující halogeny*.

Vzhledem k těmto skutečnostem je potřeba navrhnout řešení, jak vyloučit nebezpečnost z hliníkových třísek, snížit jejich objem, snížit náklady a hlavně zvýšit environmentální úroveň a čistotu ve firmě.

Jedním z řešení je lisování třísek do briket, čímž se nejenom několikanásobně sníží jejich objem, ale vyloučí se z nich většina řezné emulze a tím bude moci být vyloučena i nebezpečnost odpadu. Navíc zařazením odstředivé čističky na emulzi do celého systému, lze snížit náklady za likvidaci emulze a hlavně za nákup emulze nové, protože po jejím přečištění a revitalizaci bude dále použitelná pro obrábění. Likvidován bude pouze přebytečný kal z emulze, který vznikne po přečištění v odstředivé čističce.

Specifikace hliníkové slitiny používané pro výrobu těles termoexpanzních ventilů ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o. je stanovena dle normy EN AW 6063.

4. OZNÁMENÍ ZÁMĚRU

A. ÚDAJE O OZNAMOVATELI

1. Obchodní firma: FUJIKOKI CZECH s.r.o.
2. IČ: 26439913
3. Sídlo: Osvoboditelů 896, 440 01 Louny
4. Jméno a příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele:
Mitsuo Ishii, Blahoslavova 837, 440 01 Louny, +420 XXX XXX XXX.

B. ÚDAJE O ZÁMĚRU

B. 1. Základní údaje

B. 1. 1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1

Briketování neželezných třísek z obrábění. Záměr je dle přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. zařazen do kategorie II, bod 10.1 Zařízení ke skladování, úpravě nebo využívání nebezpečných odpadů; zařízení k fyzikálně-chemické úpravě, energetickému využívání nebo odstraňování ostatních odpadů (www.mzp.cz).

B. 1. 2. Kapacita (rozsah) záměru

Záměrem oznamovatele je provoz zařízení k úpravě a využívání odpadů vyprodukovaných při třískovém obrábění ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o.

- Celková kapacita zařízení: cca 700 tun zpracovaných odpadů za rok.
- Provozní kapacita briketovacího lisu: 2 tuny odpadů za den.
- Objem odpadů kategorie nebezpečný nepřesáhne 2 tuny za den.

B. 1. 3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)

Kraj Ústecký

Město Louny

Adresa: Průmyslová 386, 440 01 Louny

Katastrální území: Chlumčany u Loun

Lokalita: pozemek parc. č.: 266/41 v k.ú. Chlumčany u Loun

Přístup do objektu (pozemek č. 266/41 v k.ú. Chlumčany u Loun) vede přes pozemek č. 722/202 k.ú. Cítoliby, což je vnitropodniková zpevněná asfaltovaná komunikace.

B. 1. 4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry

Cílem záměru je zefektivnění odpadového hospodářství ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o., dosažení vyloučení nebezpečných vlastností hliníkových třísek po jejich úpravě briketováním, zajištění maximálního využití produkovaných odpadů a usnadnění jejich přepravy ke koncovému zpracovateli.

Zařízení bude situováno na jihovýchodním okraji obce Louny v plechové hale, která byla v roce 2006 vybudována jako externí sklad k výrobní hale

společnosti Fujikoki Czech s.r.o. K nakládání s odpady bude docházet uvnitř této haly. Zařízení bude sloužit k úpravě odpadů kategorie O/N (ostatní/nebezpečný) a to konkrétně k úpravě odpadu kat. č. 12 01 03 O/N Piliny a třísky neželezných kovů.

Celková roční kapacita zařízení k úpravě a využívání odpadů bude cca 700 tun odpadů za rok. Zpracovatelská kapacita třísek neželezných kovů (kat. č. 12 01 03 O/N Piliny a třísky neželezných kovů) bude maximálně 2 tuny za den.

Doba skladování odpadů určených k odstranění (předání oprávněné osobě) nepřekročí 1 měsíc a taktéž doba skladování odpadů určených k dalšímu využití nepřekročí 1 měsíc.

Zařízení bude obsluhováno proškolenými zaměstnanci společnosti Fujikoki Czech s.r.o. Tito pracovníci budou provádět odbornou manipulaci s odpadem pomocí vysokozdvížného vozíku, paletového vozíku, nebo ručně vedeného vysokozdvížného vozíku. Vlastní hliníkové třísky budou uloženy do speciálních, kovových, sklopných kontejnerů o objemu cca 2m³.

Nakládání s odpady bude v zařízení organizováno tak, aby bylo umožněno jejich maximální využití, byly zabezpečeny před znehodnocením, zcizením, nebo únikem do životního prostředí. Hala je zastřešený objekt, a proto budou odpady uvnitř chráněny před vlivem povětrnostních podmínek. Zároveň je hala opatřena uzamykatelnými vraty, čímž budou odpady i samotné zařízení chráněny před znehodnocením, či odcizením.

V době zpracování oznámení nejsou v dané lokalitě projednávány další záměry, týkající se posuzování vlivů na ŽP. Nejedná se tedy o kumulaci s jinými záměry. Oznamovateli rovněž není známo, že by se v dotčeném území v současné době projednávaly nějaké jiné záměry s významným vlivem na životní prostředí, které by měl vzít v potaz při tomto posuzování (OBLUK V., 2011).

B. 1. 5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů (i z hlediska ŽP) pro jejich výběr, respektive odmítnutí.

Důvodem realizace záměru je potřeba úpravy produkovaných odpadů přímo na místě jejich vzniku a to za účelem snížení nebo úplného vyloučení nebezpečných vlastností, umožnění maximálního využití odpadů a usnadnění jejich dopravy.

Umístění zařízení je v souladu s územním plánem města Louny, pozemek par. č. 266/41 v k.ú. Chlumčany u Loun se nachází v území určeném pro využití: „Průmyslová výroba, výrobní služby a sklady“. Zařízení bude umístěno v lokalitě, která umožňuje realizaci tohoto projektu z hlediska povahy území a vybavenosti objektu. V současné době je na daném území umístěn výrobní závod a skladovací prostory společnosti Fujikoki Czech s.r.o., která se zabývá výrobou termoexpanzních

ventilů do klimatizací automobilů. Realizací záměru dojde k rozšíření stávající činnosti o úpravu vyprodukovaného odpadu kat. č. 12 01 03 O/N. Úpravou odpadu bude zajištěno maximální využití odpadu a usnadnění skladování a přepravy odpadu (lisováním třísek z obrábění dojde ke zvýšení hustoty odpadu a snížení jeho objemu).

Jedná se o vybudování nového zařízení (briketovací linky s revitalizací rezné emulze) ve stávajícím objektu (plechová hala), který má dostatečnou kapacitu a je vybaven potřebnou manipulační technikou.

Alternativní varianta umístění zařízení v jiném území, než je výše uvedené, nebyla zvažována. Stávající výrobní areál společnosti Fujikoki, kde dochází ke vzniku odpadu kat. č. 12 01 03 O/N byl shledán nejvhodnějším. Byla zvažována také možnost umístit briketovací linku přímo do budovy obráběcí haly, čímž by byla ještě zkrácena manipulační trasa s odpadem. Uvnitř obráběcí haly ale není dostatek prostoru, aby bylo možné do ní umístit zařízení v souladu s bezpečností práce na pracovišti a požární ochrany (OBLUK V., 2011).

Záměr je umístěn mimo obytnou zástavbu města Louny i přilehlých obcí. Jak je vidět na obrázku níže, nejbližší obytná zástavba se nachází cca 800 m od zařízení. Dostupnost zařízení je zajištěna po místní komunikaci 722/202 v k.ú. Cítoliby. Navýšení dopravy se nepředpokládá, vlivem lisování třísek se předpokládá prodloužení intervalů odvozu odpadů.

Obrázek č. 2 Letecký snímek umístění záměru od obytné zástavby (www.mapy.cz).

B. 1. 6. Stručný popis technického a technologického řešení záměru

Realizací záměru vznikne zařízení k úpravě a využívání odpadů. Zařízení bude sloužit k úpravě nebezpečného odpadu kat. č. *12 01 03 O/N*, a to lisováním do briket. Odpady přijaté do zařízení budou pocházet výlučně z procesu obrábění společnosti Fujikoki Czech s.r.o.

Nakládat s odpady v zařízení bude výlučně proškolená obsluha zařízení. Práce obsluhy bude spočívat ve vizuální kontrole odpadu, provádění manipulace s odpadem z přepravního prostředku do příslušného shromažďovacího prostředku nebo části zařízení. Manipulace s odpadem bude realizována pomocí akumulátorového vysokozdvizného vozíku, paletového vozíku nebo ručně vedeného MV.

Obsluha bude provádět kontrolu plochy, na které bude s odpadem nakládáno, vizuální kontrolu množství odpadu v násypce, kondice shromažďovacích prostředků a stavu okolí nádob s odpady.

Shromažďovací prostředky s nebezpečným odpadem budou označeny názvem odpadu, katalogovým číslem odpadu, osobou odpovědnou za péči o shromažďovací prostředek, nápisem nebezpečný odpad, popřípadě symbolem nebezpečnosti. Poblíž shromažďovacího prostředku se bude vyskytovat i Identifikační list nebezpečného odpadu (ILNO).

Odpady budou v zařízení zabezpečeny před únikem, odcizením, či znehodnocením. Technologická linka (briketovací lis) na zpracování třísek neželezných kovů bude umístěna v hale na ploše speciálně povrchově upravené izolačním pryskyřicovým nátěrem. Při plnění třísek do technologické linky budou obsluhou zařízení vytříděny nežádoucí či nezpracovatelné příměsi ve vstupním odpadu, například kusy kompaktního kovu, vadné výrobky, obaly, apod. Při úpravě třísek neželezných kovů lisováním z nich budou tlakem uvolňovány mobilizované kapaliny, které se v nich nacházejí.

Popis technologického briketovacího lisu

Briketovací lis je tvořen z následujících částí:

Násypka

Vstupní odpady jsou vkládány z transportních kontejnerů do násypky drtiče. Při plnění násypky bude prováděna kontrola kvality vstupních odpadů a vytřídění nevhodných příměsí. Násypka má objem 2 m³ a je vybavena pneumatickým zdvihákem, který usnadňuje průchod odpadu k nožům drtiče. Násypka je vybavena

měřením nízké a vysoké hladiny, což umožňuje řídit množství odpadu. Tyto hladiny řídí spouštění a zastavování ostatních částí briketovací linky. Jakmile se spustí cyklus, dopravník a drtič se dají do pohybu, až do chvíle, kdy je dosaženo nízké hladiny vstupních odpadů. Pokud zůstane hladina nízká během doby definované v programu, briketovací lis se na konci cyklu zastaví a ohlásí nedostatek odpadu ke zpracování.

Drtič třísek

Drtič umožňuje rozdrtit na menší části dlouhé třísky, smotky a klubka a tím zlepšuje průchod odpadu do briketovacího lisu. Drtič je vybaven přídatným zařízením, které rozpozná nežádoucí příměsi (vadné výrobky, kusy kovu atd.) a dokáže je ze zpracovávaného odpadu vyloučit, aby nedošlo k poškození samotného briketovacího lisu. Drtič je v chodu po spuštění cyklu až do momentu, kdy je dosaženo nízké hladiny v násypce briketovacího lisu.

Dopravník

Dopravník umožňuje dopravu odpadu z drtiče do briketovacího lisu. Spouští se ve stejném okamžiku jako drtič. Jeho součástí je detektor rotace, který umožňuje zastavení linky v případě zablokování. Dopravník se může v manuálním režimu pohybovat i zpětným chodem, je-li to nutné v případě ucpání linky nebo havárii. Z bezpečnostních důvodů se však dopravník pohybuje na zpět pouze po dobu 3 sekund.

Briketovací lis

Briketovací lis umožňuje slisování odpadu do briket, čímž se sníží jeho objem a zvýší se hustota. Zároveň je schopen separovat z třísek případné kapaliny (řezné emulze, oleje, atd.) obsažené v drti. Briketovací lis pracuje v deseti etapách (1 - plnění, 2 - čekání na přívod oleje, 3 - celkové natlakování a pohyb hydraulického válce směrem dolů, 4 - komprese, 5 - dekomprese, 6 - zpětný posun šoupátka, 7 - rychloposun, 8 - posun hydraulického válce směrem vzhůru, 9 - posun šoupátka, 10 - posun pístu směrem vzhůru). Brikety jsou systémem korýtek odváděny do připravených ocelových kontejnerů.

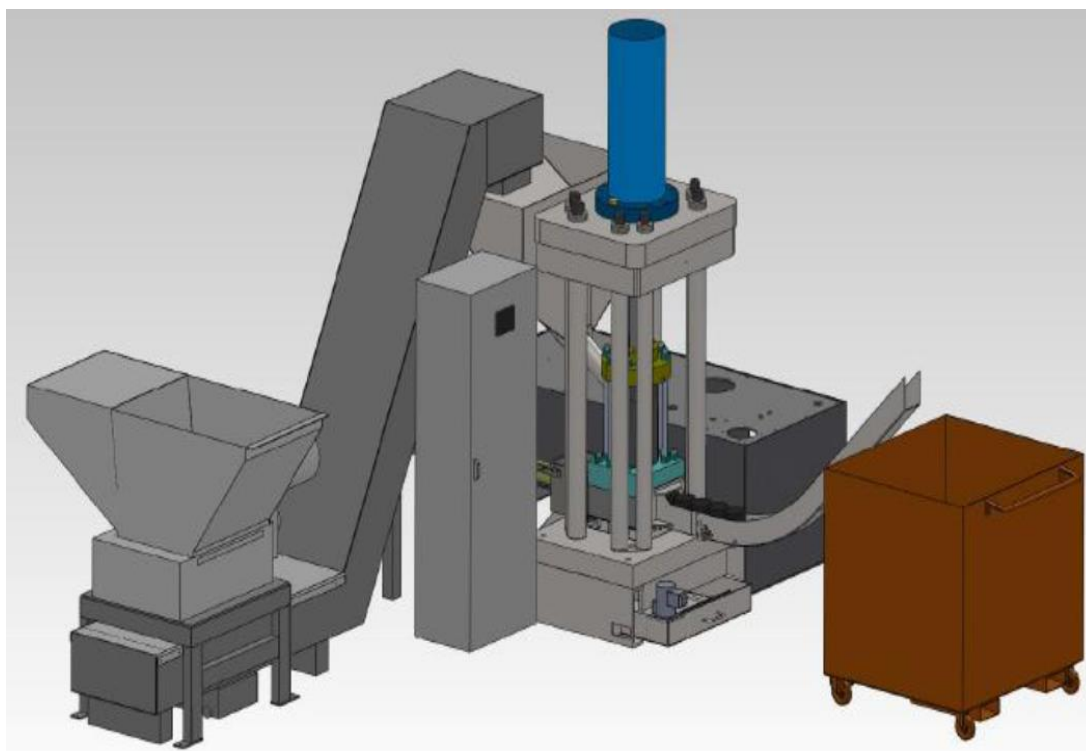
Nádrže pro sběr kapalin

Dopravník a briketovací lis jsou vybaveny nádržemi pro sběr kapalin uvolněných lisováním z třísek. Tyto nádrže jsou vybaveny odstředivým čerpadlem fungujícím podle definovaného načasování. Čerpadlo nádrže briketovacího lisu odesílá kapalinu do nádrže dopravníku a odtud je kapalina dopravována do filtrační jednotky, ze které je již přefiltrovaná řezná kapalina přečerpávána do IBC kontejneru (HÝBLER M., 2013).

Technologie lisování třísek neželezných kovů využívá mechanických vlastností odpadů, které se použitím vysokotlakého lisování zhutňují do kompaktních tvarů bez přidavku pojiva s využitím tvárných vlastností odpadu. U lisování třísek neželezných kovů zařízení umožňuje výrazně zredukovat jejich objem a to až dvacetkrát, tím usnadnit dopravu a manipulaci s odpadem a umožnit jeho efektivní využití recyklací v následném hutním zpracování.

Obrázek č. 3: Vylisované hliníkové brikety (vlastní foto).

Obrázek č. 4: Model briketovacího lisu (TEGAMO Czech s.r.o.).

Úpravou třísek neželezných kovů kat. č. 12 01 03 O/N mohou vznikat následující odpady:

- *Kat. č. 19 12 03* Neželezné kovy (briketa),
- *Kat. č. 19 12 11* Jiné odpady, včetně směsí materiálů z mechanické úpravy odpadu obsahujícího nebezpečné látky,
- *Kat. č. 19 12 12* Jiné odpady, včetně směsí materiálů z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 19 12 11.

B. 1. 7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení

Plánovaný termín zahájení: březen 2016

Plánovaný termín dokončení: říjen 2016

B. 1. 8. Výčet dotčených územně samosprávných celků

Město Louny, Ústecký kraj

B. 1. 9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat

Rozhodnutí krajského úřadu Ústeckého kraje, kterým bude udělen souhlas k provozu zařízení k úpravě odpadu.

Změna v užívání stavby – kolaudační souhlas Stavebního úřadu a životního prostředí

Základní hodnocení rizik – ekologická újma

Havarijní plán (rozšíření stávajícího) pro briketovací linku

B. 2. Údaje o vstupech

B. 2. 1. Půda

Zábor půdy

Půda je nejsvrchnější porézní vrstva pevné zemské kůry, která je složená z minerálních částic různé velikosti, živých organismů, odumřelých zbytků a organických látek v různém stadiu rozkladných a syntetických přeměn a je prostoupena vodou a vzduchem. Pod pojmem půdní fond se rozumí veškerá půda na území určité organizační jednotky (obce, okresu, státu).

Půdní fond je základním přírodním bohatstvím, prakticky neobnovitelným. Je pokladem, s kterým je třeba co nejpečlivěji hospodařit v zájmu a podle potřeb celé

společnosti. Jeho význam spočívá jak v produkci organické hmoty (funkce produkční), tak v plnění funkcí ekologických - akumulární, filtrační, pufrací a transformační. Půda je tedy základním článkem ekosystému. Půdní fond se zpravidla člení na **zemědělský půdní fond** (zemědělskou půdu) a **nezemědělský půdní fond**.

Za ZPF považujeme:

- zemědělskou půdu (orná půda, louky, pastviny, chmelnice, vinice, zahrady, sady)
- půdu, která byla a nadále má být obhospodařována, ale dočasně obdělávána není (pozemky dočasně odňaté zemědělské výrobě)
- pozemky, které neslouží bezprostředně zemědělské výrobě, ale jsou pro ni nepostradatelné (polní cesty, ochranné hráze, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, protierozní meze a pod.) (LEDVINA R., HORÁČEK J., 1997).

V tomto případě nedojde při realizaci záměru k záboru půdy v zemědělském půdním fondu (ZPF) ani pozemků určeným k plnění funkce lesa (PUFPL). Pozemek parc. č. 266/ 41 v k.ú. Chlumčany u Loun je dle katastru nemovitostí evidován jako ostatní komunikace.

B. 2. 2. Voda

Pro činnost zařízení k úpravě odpadu není v rámci technologie voda využívána. Průměrná spotřeba pitné vody na jednoho zaměstnance bude činit 60 l/den stejně jako na ostatní zaměstnance výrobního závodu. Voda je dostupná z městského vodovodu (HÝBLER M., 2013).

B. 2. 3. Surovinové a energetické zdroje

Není uvažováno významné navýšení spotřeby elektrické energie. Elektrická energie bude využívána pro napájení vnitřního osvětlení haly a napájení jednotlivých částí briketovací linky. Hala nebude vytápěna a není připojena na zemní plyn.

B. 2. 4. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu

Záměr nevyvolá potřebu změny stávající dopravní nebo jiné infrastruktury. Objekt, ve kterém bude zařízení umístěno, je dostupný z místní komunikace č. 722/202 v k.ú. Cítoliby.

B. 2. 5. Další

Nepoužito

B. 3 Údaje o výstupech

B. 3. 1. Ovzduší

Při vlastním provozu zařízení lze předpokládat pouze částečné emise pachové a prachové plynoucí z dopravy při manipulaci s odpady. Nebude se jednat o zvýšenou intenzitu zátěže, jelikož s odpady se v areálu manipuluje již dnes a četnost dopravy by se měla vlivem snížení objemu odpadu snížit.

Vzhledem k těmto předpokládaným nízkým stupňům možného ovlivnění ovzduší, nebyla v rámci zpracování oznámení sestavena samostatná rozptylová studie. Komplexně lze hodnotit posuzovaný záměr z hlediska možného vlivu na ovzduší jako málo významný až nevýznamný (HÝBLER M., 2013).

B. 3. 2. Odpadní vody

Splaškové odpadní vody

Záměr uvažuje minimální navýšení počtu zaměstnanců. Obsluhu briketovací linky bude provádět jedna osoba ve dvou směnech, nedojde tedy k významnému zvýšení produkce splaškových odpadních vod ani znečištění nad stávající úroveň. Splaškové vody jsou svedeny do smíšené městské kanalizace ústící na ČOV Louny.

Odpadní vody technologické

Zařízení pro svůj provoz nespotřebovává technickou vodu. Přípojka vody není do objektu přivedena.

Odpadní vody dešťové

Zařízení bude umístěno ve stávající hale, odpadní hliníkové třísky budou umístěny v zastřešené, plechové hale a tím budou chráněny proti dešťovým vodám. Dešťová voda je ze střechy haly svedeny na volný asfaltový terén a dále přes uliční vpusti s ropnými lapoly zaústěna do smíšené městské kanalizace.

B. 3. 3. Odpady

S odpady bude nakládáno v souladu se zákonem o odpadech. Odpady budou shromažďovány ve vhodných shromažďovacích prostředcích., v případě odpadu kat.č 12 01 03 O/N se jedná o kovové sklopné kontejnery o objemu cca 2 m³ s dvojitým dnem opatřeným výpustním kulovým ventilem pro možnost stáčení odkapané řezné emulze. Shromažďovací prostředky s nebezpečným odpadem budou označeny názvem odpadu, katalogovým číslem, osobou odpovědnou za shromažďovací prostředek, nápisem nebezpečný odpad, popřípadě symbolem nebezpečnosti. Na nádobě nebo poblíž ní bude umístěn identifikační list

nebezpečného odpadu. Odpad bude předáván oprávněné osobě k jeho převzetí (HÝBLER M.,2013).

Úpravou třísek neželezných kovů mohou vznikat odpady uvedené v následující tabulce:

Katalogové číslo	Kategorie	Název odpadu
19 12 03	O, O/N	Neželezné kovy - brikety
19 12 11	N	Jiné odpady, včetně směsí materiálů z mechanické úpravy odpadu obsahujícího nebezpečné látky
19 12 12	O	Jiné odpady, včetně směsí materiálů z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 19 12 11

Tabulka č. 2: Odpady vznikající úpravou třísek neželezných kovů (www.zakonyprolidi.cz).

Provozem zařízení nebo jeho údržbou mohou vznikat odpady uvedené v následující tabulce:

Katalogové číslo	Kategorie	Název odpadu
13 01 10	N	Nechlorované hydraulické minerální oleje
13 01 13	N	Jiné hydraulické oleje
13 02 08	N	Jiné motorové, převodové a minerální oleje
15 01 10	N	Obaly obsahující zbytky nnebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné
15 02 02	N	Absorpční činidla, filtrační materiály (včetně olejových filtrů jinak blíže neurčených), čistící tkaniny a ochranné oděvy znečištěné nebezpečnými látkami
16 01 07	N	Olejové filtry

Tabulka č. 3: Odpady vznikající provozem a údržbou zařízení (www.zakonyprolidi.cz).

B. 3. 4. Hluk, vibrace, záření

V souvislosti s provozem zařízení bylo uvažováno s plošným a liniovým zdrojem hluku. Vzhledem k předpokládanému rozsahu činnosti a k současnému charakteru činnosti výrobního závodu, nebyla vypracována hluková studie.

Plošný zdroj hluku

Hluková zátěž související se zařízením bude minimální. Ve vlastním provozu se počítá s lisovací technologií a přejezdem manipulační techniky (vysokozdvížené vozíky, nákladní automobily) v souvislosti s dovozem a odvozem odpadů. Plošným zdrojem zatížení v rámci posuzovaného záměru je manipulace s odpady v hale.

Liniový zdroj hluku

Liniovým zdrojem hluku je pohyb dopravní obsluhy po komunikaci. Investor předpokládá sníženou frekvenci dopravy odpadu v souvislosti se snížením jeho objemu na polovinu, to znamená cca 2 krát týdně.

Vzhledem k předpokládanému snížení frekvence nutné přepravy odpadů lze konstatovat, že z hlediska vlivů na akustickou situaci v zájmovém území lze posuzovaný záměr považovat za neproblematický.

Vibrace se v provozu zařízení nebudou vyskytovat, briketovací lis bude napojen na centrální rozvod tlakového vzduchu ze stávající kompresorovny umístěné uvnitř výrobního závodu. V areálu se rovněž nebude vyskytovat žádný zdroj radioaktivního ani elektromagnetického záření (HÝBLER M., 2013).

B. 3. 5. Riziko havárií

Riziko havárie při nakládání s odpady při provozu zařízení je za předpokladu dodržování všech předpisů souvisejících s provozem zařízení minimální, avšak pro případ úniku odpadu bude v zařízení k dispozici havarijní sada. Provozním zabezpečením objektu jak technickými prostředky (havarijní sada), tak provozním řádem zařízení a proškolením obsluhy lze předpokládat nízkou četnost havarijních a nestandardních stavů.

Všeobecné havarijní pokyny

Požár – při zjištění požáru ihned přivolat hasiče na telefonním čísle 150 nebo 112, informovat svého nadřízeného, a pokud to situace dovolí, urychleně začít požár hasit pomocí mobilních hasicích přístrojů nebo hydrantů. Při hašení požáru dbát zvýšené opatrnosti a chránit zdraví své i ostatních osob na pracovišti. O vzniku požáru je třeba zapsat hlášení do provozního deníku.

Rozlití – v případě úniku kapalných odpadů nebo chemických látek ze zařízení, tento únik pokud možno zastavit, rozlitou kapalinu dle množství vysát vysavačem, nebo zasypat sorpčním materiálem (Vapex, Absodan) a následně zamést a uložit do vhodných shromažďovacích prostředků. Při úniku kyseliny z akumulátorů MV, je třeba ji neutralizovat vápnem nebo sodou.

Rozsypání – v případě rozsypání odpadů, tyto odpady zamést či jiným způsobem seskupit a vrátit zpět do shromažďovacího zařízení, popřípadě do náhradního obalu (HÝBLER M., 2013).

C. Údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území

C. 1. Výčet nejzávadnějších environmentálních charakteristik dotčeného území

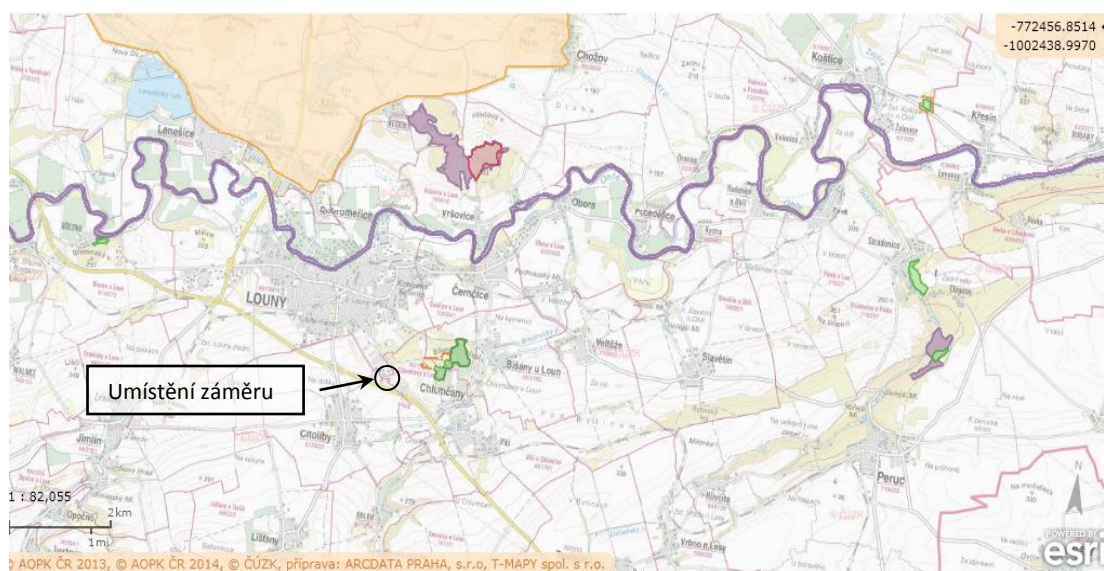
Dotčené území se nachází v areálu výrobního závodu společnosti Fujikoki Czech s.r.o., na pozemku č. 266/41 v k.ú. Chlumčany u Loun. Realizací záměru nedojde ke změně vegetačního prostředí, protože zájmové území bylo již dříve využíváno k průmyslové výrobě, stávající plechová hala, která má být pro tento

záměr využita je umístěna na vnitropodnikové vyasfaltované komunikaci. V této lokalitě nelze předpokládat výskyt chráněné fauny ani flóry.

C. 1. 1. Zvláště chráněné území, přírodní parky, významné krajinné prvky

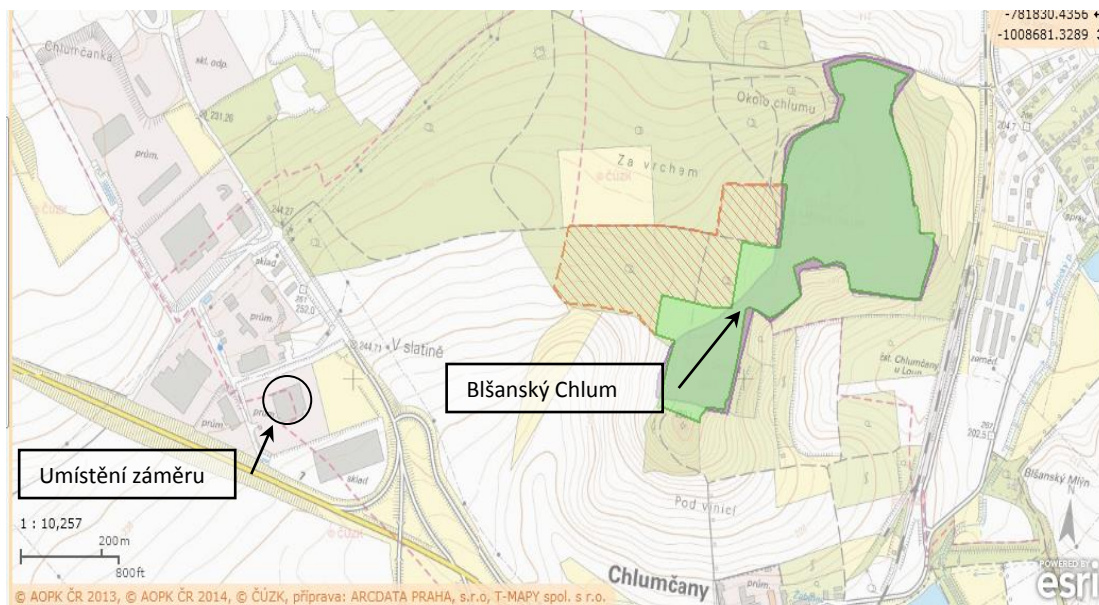
Poloha záměru nezasahuje do žádného zvláště chráněného území přírody ve smyslu kategorií dle § 14 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění. Není ani v kontaktu s evropsky významnou lokalitou ve smyslu § 45 a – c zákona č. 218/2004 Sb., která by byla zahrnuta do národního seznamu těchto lokalit podle § 45a nebo vymezených ptačích oblastí podle § 45e tohoto zákona (HÝBLER M., 2013).

Z obrázku č. 2 je patrné, že se záměr nenachází na území přírodního parku, chráněné krajinné oblasti (oranžová plocha), maloplošného chráněného území (zelené plošky), ani evropsky významné lokality (fialové plochy).

Obrázek č. 5: Mapa chráněných území a přírodních parků (www.mapy.nature.cz)

Vzdálenost záměru od nejbližší evropsky významné lokality Blšanský chlum je cca 1 000 m. Blšanský Chlum (též Blšanský vrch) je 293 m. n. m. vysoký vrch v okrese Louny Ústeckého kraje. Tato evropsky významná lokalita byla vyhlášena 14. července 2012 a její výměra je 18,09 ha.

Obrázek č. 6: Mapa vzdálenosti záměru od evropsky významné lokality Blšanský Chlum (www.mapy.nature.cz).

Je to neovulkanický suk tvaru krátkého nesouměrného hřebítku směru SSV–JJZ, s příkřejšími a vyššími severními a východojihovýchodními svahy (k údolí Smolnického potoka), vypreparovaná výplň diatremy tvořená subvulkanickou brekcií s pronikem limburgitu v skalnaté kuželovité vrcholové části. Při úpatí na slínovcích a vápnitých jílovcích vznikl místy deluviální suťový plášť s drobnými sesuvy, v jižním sousedství je nižší kupovitý suk limburgitového Chlumu (Malý Chlum 283 m). Vrch je téměř nezalesněný, je zde nevelká světlá doubrava a plochy bezlesí lesostepního rázu. Při vrcholu je opuštěný kamenolom odkrývající vějířovitě orientované čedičové sloupce. Hlavním důvodem je ochrana druhu přástevníka kostivalového. Jsou zde xerothermní biotopy s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin (kozinec rakouský, len rakouský) a především mnohých vzácných a ohrožených druhů bezobratlých, zejména motýlů (přástevník mařinkový, modrásek kozincový, vřetenuška pozdní, ostruháček trnkový, ostruháček kapinicový a mnohé další) (www.nature.cz).

Nejbližší významnou vodní nádrží je Lenešický rybník, který je vzdálen od umístění záměru cca 6 230 metrů. Lenešický rybník se nachází na kraji malé obce zvané Lenešice a leží těsně za hranicí CHKO České středohoří a má rozlohu 72 hektarů. V lokalitě bylo doposud zastiženo 189 druhů ptáků. Mezi nimi například čáp černý, plameňák růžový či orel mořský, ale i desítky dalších vzácných či velmi

vzácných druhů. V lokalitě rybníka je největší shromaždiště labutí velkých v České republice (www.zajimavamista.cz).

Umístění záměru od nejbližšího významného vodního toku, kterým je řeka Ohře, je cca 2 251 metrů. Řeka Ohře se nachází na severozápadě České republiky s prameny v Německu. Je dlouhá 316 km, z toho 246,55 km v ČR a povodí má rozlohu 5 606,06 km², z čehož 4601,05 km² je v ČR (www.nature.cz).

Vzdálenost záměru od nejbližší ptačí oblasti Křivoklátsko je 21 292 m. Ptačí oblast Křivoklátsko zahrnuje centrální nejzachovalejší partie Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko. Jeho rozloha 31 960,1 ha je polovinou plochy CHKO. Území zaujímá velkou část Křivoklátské vrchoviny v nadmořské výšce 225-616 m a tvoří jej z více než 80 % lesy, které obsahují četné enklávy s přírodě blízkým charakterem, ponejvíce v 19 maloplošných zvláště chráněných územích. V nižších polohách převládají dubohabrové háje, výše na hlubších půdách bučiny s menším podílem jedle. Strmé rokle a sutě pod vrcholy pokrývá smíšený porost s lípou, javorem, jasanem a jilmem. Dnes má na rovinnatých územích převahu smrk, ač původně byl zastoupen jen slabě. Rozsáhlé jsou i výsadby borovice a modřínu. Předmětem ochrany vyhlášené oblasti jsou převážně druhy přirozených listnatých lesů – žluna šedá, strakapoud prostřední, lejsek malý, lejsek bělokrký a včelojed lesní. Doplnuje je kulíšek nejmenší, který však preferuje spíše jehličnany, dále výr velký (Bubo bubo), obsazující převážně skalní výchozy, a ledňáček říční, hnízdící podél čistých vodních toků uvnitř oblasti. Z dalších hnízdících druhů přílohy I směrnice ES o ptácích stojí za zmínku čáp černý – 4-6 párů, pěnice vlašská – 25-35 párů, ůhýk obecný – 165-260 párů. Kromě druhů přílohy I v ptačí oblasti hnízdí řada dalších druhů, významných z hlediska České republiky, početně např. sluka lesní, holub doupňák, hrdlička divoká, krutihlav obecný, skorec vodní a rehek zahradní. (www.nature.cz). Druhá nejbližší ptačí oblast je vodní nádrž Nechranice, která je vzdálená 28 396 m. Vodní nádrž na řece Ohři 11 km severozápadně od Žatce a 6 km východně od Kadaně, s 50 m vysokou zemní sypanou hrází, dlouhou v koruně 3 280 m. Vodní plocha měří 1 338 ha (ptačí oblast 1 191,5 ha), délka vzdutí je 8,5 km, maximální hloubka 46 m. Ornitologický význam Nechranické nádrže je dán velikostí její vodní plochy, jejím položením na tahové cestě vodních ptáků ze severní Evropy za Krušnými horami na kraji Žatecké roviny (dle

geomorfologického členění České republiky Mostecká pánev - Žatecko, Lounsko, Radonicko) a navazujícími vhodnými pastevními plochami pro zimující husy polní (www.nature.cz).

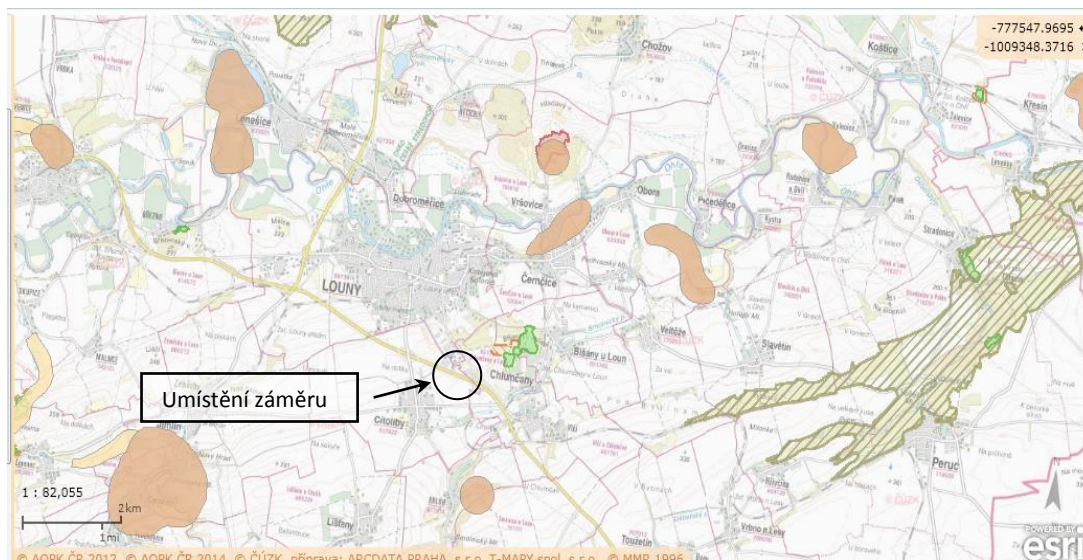

Obrázek č. 7: Mapa ptáčích oblastí (www.mapy.nature.cz)

Obecně chráněné přírodní prvky

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je vybraná soustava ekologicky stabilnějších částí krajiny, účelně rozmístěných podle funkčních a prostorových kritérií, tedy podle rozmanitosti potenciálních přírodních ekosystémů v řešeném území, na základě jejich prostorových vazeb a nezbytných prostorových parametrů (minimální plochy biocenter, maximální délky biokoridorů a minimální nutné šířky), dle aktuálního stavu krajiny a společných limitů a záměrů určujících současné a perspektivní možnosti kompletování uceleného systému (Míchal I., 1994)

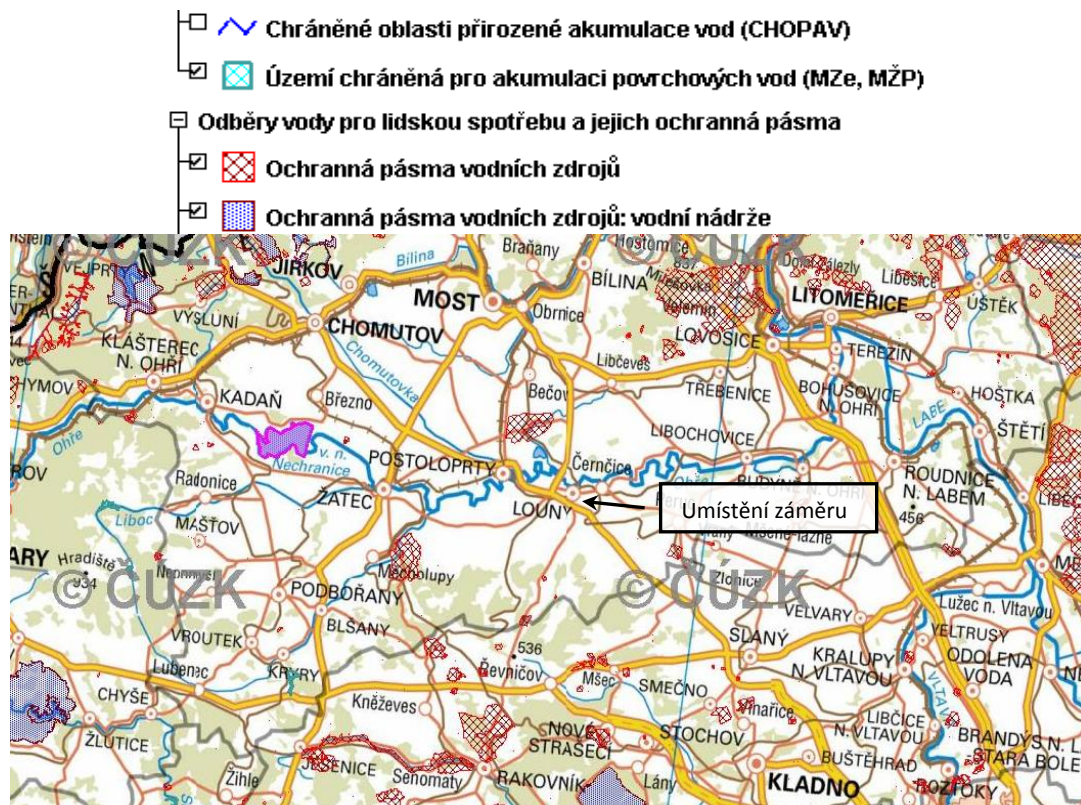
Záměr se nenachází v blízkosti obecně chráněných přírodních prvků a území není registrovaným významným krajinným prvkem podle § 6 zákona č. 114/1992 Sb. Z obrázku č. jsou patrná regionální biocentra (oranžové plochy), nadregionální biocentra (zeleně šrafované plochy), regionální biokoridory (světle oranžové) a jejich vzdálenost od uvažovaného záměru. Světle zelená malá ploška je maloplošné zvláště chráněné území a zároveň významný krajinný prvek Blšanský chlum, který je od místa záměru vzdálen cca 1 km (www.nature.cz).

Obrázek č. 8: Mapa chráněných přírodních prvků (www.mapy.nature.cz).

C. 1. 2. Ochranná pásma

Jak je vidět na obrázku č. 9, zájmové území se nenachází v ochranném pásmu vodních zdrojů, vodních nádrží ani v chráněné oblasti přirozené akumulace povrchových vod. Nejbližší ochranné pásmo vodních zdrojů, Břvany, I. stupeň se nachází 8 245 m od umístění záměru. Nejbližší chráněná oblast přirozené akumulace podzemních vod Severočeská křída je od záměru vzdálena 25 346 m Nejbližší vzdálená vodní nádrž (heis.vuv.cz).

Obrazek č. 9: Území chráněná pro akumulaci vod (heis.vuv.cz)

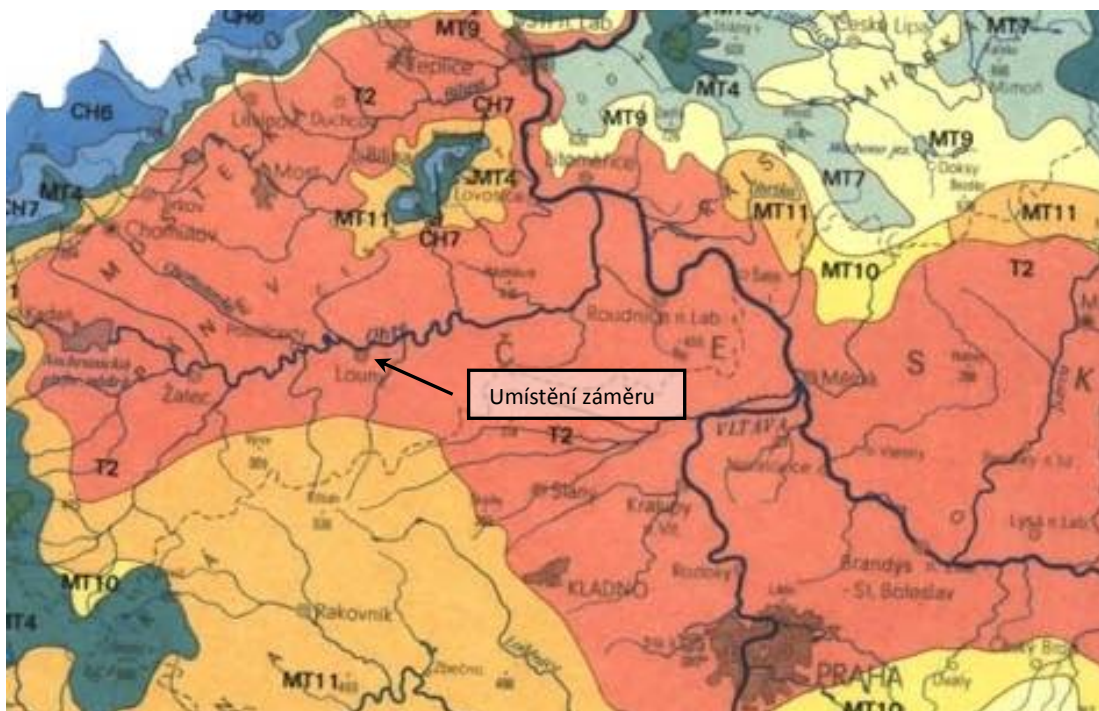
C. 2. Stručná charakteristika stavu složek životního prostředí v dotčeném území, které budou pravděpodobně významně ovlivněny

Úvodem této části oznámení je možno konstatovat, že významnější ovlivnění vlastním zařízením nelze předpokládat. V dalším textu jsou uvedeny základní charakteristiky širšího zájmového území s důrazem na vlastní umístění zařízení.

C. 2. 1. Základní charakteristiky ovzduší a klimatu

Klimatické poměry

Správním územím obce Louňovice lze z hlediska klimatických poměrů zařadit do přechodné oblasti středoevropského podnebí s mírným létem a zimou. Průměrná roční teplota v okolí města Louňovice je 8,1 - 9°C. Průměrná roční výška srážek činí 400 - 500 mm. Podle rozčlenění E. Quitta z roku 1971 spadá zájmové území do oblasti T2. Pro tuto oblast je charakteristické dlouhé léto, teplé a mírně suché přechodové období, mírně teplé jaro, mírně teplý podzim a krátká zima, mírně teplá a velmi suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky (www.migesp.cz).

Obrázek č. 10: Mapa klimatických regionů dle Quitta (www.migesp.cz).

Klimatické charakteristiky T2	Průměrné hodnoty za rok
Počet letních dnů	50 až 60
Počet dnů s průměrnou teplotou 10°C	160 až 170
Počet mrazových dnů	100 až 110
Počet ledových dnů	30 až 40
Průměrná teplota v lednu [°C]	2 až 3
Průměrná teplota v červenci [°C]	18 až 19
Průměrná teplota v dubnu [°C]	8 až 9
Průměrná teplota v říjnu [°C]	7 až 9
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	90 až 100
Srážkový úhrn ve vegetačním období [mm]	350 až 400
Srážkový úhrn v zimním období [mm]	200 až 300
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	40 až 50
Počet dnů zamračených	40 až 50
Počet dnů jasných	120 až 140

Tabulka č. 4: Klimatické charakteristiky T2 dle Quitta (www.migesp.cz)

C. 2. 2. Voda

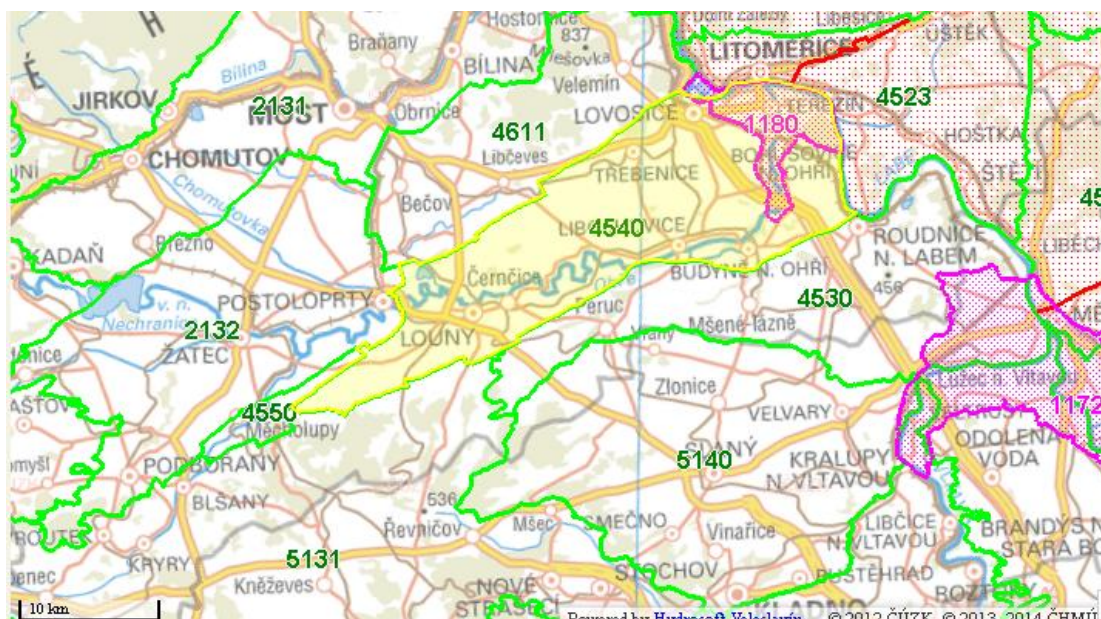
Povrchová voda

Zájmové území je odvodňováno do povodí Labe. Dílčím povodím je Ohře a Dolní Labe. Správcem povodí je Povodí Ohře, státní podnik. Nejbližší vodní tok

je Cítolibský potok, s číslem hydrologického pořadí 1-13-04-017, který je od záměru vzdálen cca 926 m. Cítolobský potok nemá stanovené záplavové území Q_{005} , Q_{020} , Q_{100} ani aktivní zónu záplavového území. Zájmové území není součástí žádného záplavového území (ZEIBICH Z., 2014).

Podzemní voda

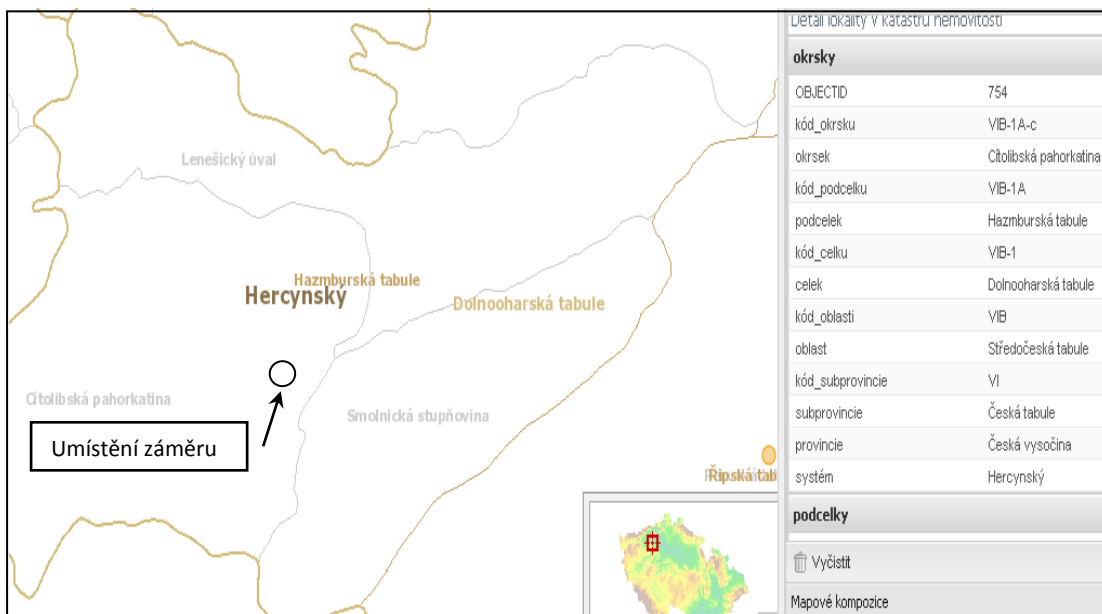
Podle hydrogeologické rajonizace podzemních vod České republiky (viz obrázek č. 10) náleží popisované území k hydrogeologickému rajonu 4540 Ohářecká křída. Jedná se o oblast tvořenou převážně pískovci, slíny, slínovci a jílovitými vápenci (www.hydro.chmi.cz).

Obrázek č. 11: Hydrogeologické rajonizace podzemních vod (www.hydro.chmi.cz)

C. 2. 3. Horninové prostředí a půda

Podle geomorfologické mapy České republiky patří zájmová oblast k Hercynskému systému, provincii Česká vysočina (k níž náleží $\frac{3}{4}$ plochy území ČR), subprovincii Česká tabule. Co se týče oblasti, spadá zájmové území do Středočeské tabule, celku Dolnooharská tabule, podcelku Hazmburská tabule a do okrsku Cítolibská pahorkatina (heis.vuv.cz).

Obrázek č. 12: Geomorfologická mapa zájmového území (heis.vuv.cz)

C. 2. 4. Fauna a flora

Zájmové území se nenachází v blízkosti nadregionálního nebo regionálního biokoridoru (viz obr.). Záměr bude realizován uvnitř haly, kolem které se vyskytuje pouze zpevněná komunikace a plochy s travnatou nízkodruhovou zelení. Okolní fauna ani flora tedy nebude ovlivněna.

C. 2. 5. Obyvatelstvo

Areál, ve kterém je zařízení umístěno, se nenachází v těsné blízkosti souvislé obytné zástavby. Nejbližší obytná zástavba je vzdálena cca 600 metrů. Všechny činnosti související s provozem zařízení se budou realizovat uvnitř haly.

C. 2. 6. Architektonické a jiné kulturní památky.

V blízkosti zájmového území se nenacházejí žádné významné architektonické ani kulturní památky.

C. 2. 7. Další

V blízkosti zájmového území se nenacházejí objekty vyžadující zvláštní ohledy.

D. ÚDAJE O VLIVECH ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

D. 1. Charakteristika možných vlivů a odhad jejich velikosti a významnosti

D. 1. 1. Vlivy na obyvatelstvo

Provoz zařízení nebude mít vzhledem ke své lokalizaci a charakteru činnosti negativní vliv na obyvatelstvo. Z hlediska hodnocení možného negativního vlivu zařízení, vyvolání zdravotních rizik a jiných důsledků, připadají teoreticky v úvahu ve spojitosti s plánovaným provozem především možné vlivy akustické. Při komplexním vyhodnocení struktury a kapacity záměru lze však konstatovat, že ve srovnání se stávající průmyslovou výrobou v dané lokalitě, lze z hlediska akustických vlivů posuzovaný záměr považovat za bezproblémový.

Sociálně-ekonomické dopady provozu lze v daném území hodnotit mírně pozitivně vzhledem k tomu, že zároveň se zahájením provozu zařízení vzniknou i nové pracovní pozice.

Vzhledem k charakteru činnosti prováděné v zařízení lze konstatovat, že vlivy a účinky na obyvatelstvo nebudou významné. Zájmové lokalita se nachází v průmyslové zóně, která není v těsné blízkosti souvislé obytné zástavby.

D. 1. 2. Vlivy na ovzduší

Vlivy na ovzduší jsou uvedeny v kapitole B. 3. 1. Ovzduší. Vzhledem k povaze záměru lze konstatovat, že realizace záměru je ve vztahu k vlivům na ovzduší akceptovatelná a v žádném případě nelze předpokládat překračování imisních limitů.

D. 1. 3. Vlivy na vodu

Zařízení na úpravu odpadů, včetně jejich skladování, nebude mít v případě dodržování provozního řádu vliv na stávající zdroje vody v dané lokalitě ani v jejím širším okolí.

Vlivy na hydrologické poměry – povrchové vody

Realizací záměru nedojde k zásahu do současného stavu terénu, ani k významnému zvýšení odtoku z areálu. Není tak nutno uvažovat s odpady na odtokové poměry. Při dodržování technologické kázně při provozu nelze předpokládat negativní ovlivnění povrchových vod.

Vlivy na hydrogeologické poměry

Vzhledem k tomu, že při realizaci záměru není počítáno s výstavbou budov, nebude docházet k hloubkovému zásahu do terénu a není tak předpokládáno ovlivnění hydrogeologických poměrů v území.

D. 1. 3. Vliv na půdu a horninové prostředí

Nejedná se o žádný nový zábor pozemku, zařízení bude umístěno ve stávajícím objektu, který je umístěn na asfaltové vnitropodnikové komunikaci. Není tedy nutné brát v úvahu dopad na ZPF nebo PUFPL. Při realizaci záměru nebudou dotčena žádná chráněná území či jiné chráněné oblasti.

D. 1. 4. Vlivy na floru a faunu

Záměr bude realizován ve stávajícím objektu, nebude zabírána zemědělská půda a není vyžadován ani žádný zásah do porostů dřevin. Realizací záměru tedy nedojde k negativnímu ovlivnění fauny, flory ani ekosystémů.

D. 1. 5. Celkové zhodnocení vlivů

Záměr nebude mít na základě kritického zhodnocení dostupných informací významný negativní vliv na životní prostředí a jeho jednotlivé složky. Vliv emisí na imisní zátěž zájmového území lze hodnotit jako únosnou bez významného vlivu na obyvatelstvo a životní prostředí. Realizací záměru nedojde k významné imisní zátěži hlukem. Vliv znečišťujících látek na povrchové a podzemní vody je eliminován dostatečnými preventivními opatřeními jak pro běžný provoz, tak pro možné havarijní stavy. V jiných oblastech taktéž nedojde ke zhoršení hodného zřetele.

Při respektování pravidel provozu zařízení, lze považovat provoz zařízení za akceptovatelný. Nedojde ke zvýšení zdravotních rizik ani narušení jednotlivých složek životního prostředí.

Podmínkou bezpečnosti provozu je dodržování:

- Provozního řádu zařízení.
- Požární a poplachové směrnice.
- směrnice Havarijní připravenost.
- pravidelných termínů revizí, údržby a monitorování zařízení a jeho okolí.
- periodických školení zaměstnanců z BOZP, PO a EMS.

D. 2. Rozsah vlivů vzhledem k zasaženému území a populaci

S ohledem na výstupy z předchozích částí oznámení lze konstatovat, že nebude překročeno lokální měřítko významnosti vlivů, vyplývajících z navrhovaného záměru. Z hlediska kvality ovzduší lze předpokládat pouze nevýznamné vlivy uvnitř areálu výrobního závodu. Negativní ovlivnění nejbližší obytné zástavby jak hlukem, tak i emisemi, nelze vzhledem k umístění a charakteru záměru předpokládat.

D. 3. Údaje o možných významných nepříznivých vlivech přesahujících státní hranice

Vlivy tohoto druhu daný záměr negeneruje.

D. 4. Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů

Možná environmentální rizika budou minimalizována přijetím preventivních opatření vyplývajících z havarijního plánu společnosti.

D. 4. 1. Dopravní nehody

Eliminace tohoto rizika bude řešena pravidelným proškolením řidičů MV, udržováním manipulační techniky v bezvadném technickém stavu a v neposlední řadě určením optimálních tras MV dle Dopravně provozního řádu společnosti.

D. 4. 2. Vliv na zaměstnance

Rizika spojená s bezpečností práce zaměstnanců budou eliminována udržováním technických prostředků a strojů v bezvadném stavu a dále vybavením pracovníků vhodnými ochrannými pracovními pomůckami.

D. 4. 3. Kriminální činnost

Zařízení bude umístěno ve stávajícím objektu výrobního závodu, který je opatřen uzamykatelnými vraty a dále je nepřetržitě hlídán bezpečnostní agenturou a monitorován kamerovým systémem.

D. 4. 4. Opatření pro nakládání s odpady

Odpady budou do zařízení přijímány pouze od určeného původce, tj. Výrobní společnost Fujikoki Czech s.r.o. (z obráběcích linek výrobního závodu), dále budou odpady v zařízení upravovány a také budou nové odpady v zařízení vznikat.

S odpady bude podle jejich skutečných vlastností nakládáno v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech. S odpady bude v zařízení nakládáno tak, aby nedocházelo k jejich mísení, záměně, nebo znehodnocení a dále bylo umožněno jejich maximální využití. Skladovány budou ve vhodných shromažďovacích prostředcích dle druhů odpadů a následně budou předávány oprávněným osobám (HÝBLER M., 2013).

D. 5. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při specifikaci vlivů

Nebyla prováděna zvláštní měření pro stanovení emisí škodlivin do ovzduší. V rámci zpracování oznámení nebyly shledány zásadní nedostatky a neurčitosti, které by mohly významným způsobem ovlivnit jeho sestavování a zhodnocení vlivu na životní prostředí a hodnocení zdravotních rizik.

E. POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU

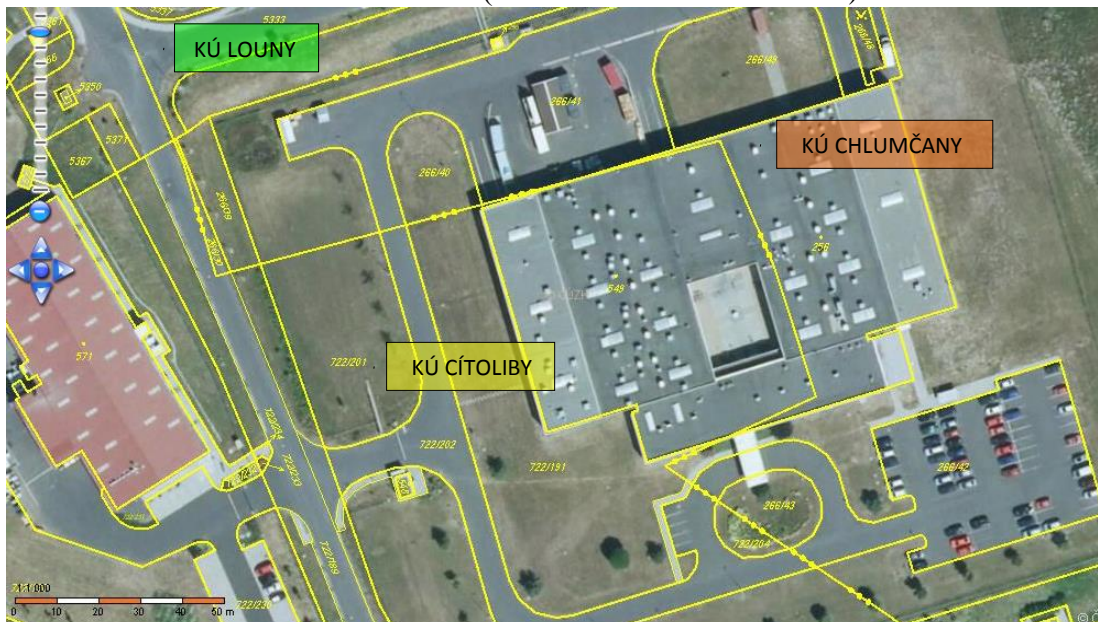
Řešení bylo navrženo s přihlédnutím ke stávajícím aktivitám oznamovatele v dané lokalitě dle zásad o využití nejlepších dostupných technologií a s maximálním důrazem na minimalizaci dopadů na životní prostředí. Jedná se o jedno-variantní řešení, další varianty záměru nebyly uvažovány.

F. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

F. 1. Mapová a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení

Obrázek č. 13: Mapa KN s označením umístění záměru v dané obci a ve vztahu k okolní zástavbě (www.nahlizenidokncuzk.cz)

Obrázek č. 14: Mapa KN – pohled na zájmové území s jeho katastrálním rozdělením (nahlizenidokncuzk.cz)

F. 2. Další podstatné informace oznamovatele

Výrobní závod Fujikoki Czech s.r.o. je umístěn na hranici k.ú. Cítoliby a k.ú. Chlumčany. Hranice území prochází téměř středem výrobního závodu viz. Obr. 13.

G. VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU

Předmětem záměru oznamovatele je umístění zařízení k úpravě a využívání odpadů (briketovací lis). Celková kapacita zařízení bude cca 700 tun odpadů za rok. Do zařízení budou přijímány odpady pouze z obráběcích linek společnosti Fujikoki Czech s.r.o. a to třísky neželezných kovů kat. č. 12 01 03 O/N. Zařízení bude provozováno ve stávajícím objektu na pozemku parc. č. 266/41 v k.ú. Chlumčany u Loun.

Záměr je navrhován v souladu s platnou územně plánovací dokumentací a při jeho realizaci nedojde ke změně stávajícího krajinného rázu.

Po kritickém zhodnocení všech dostupných informací lze konstatovat, že v diskutované lokalitě je záměr realizovatelný. Realizací záměru nedojde ke zhoršení kvality jednotlivých složek životního prostředí. Emise škodlivin do ovzduší budou nižší než doposud a zásadním způsobem neovlivní kvalitu ovzduší v zájmové oblasti. Nedojde ani k negativnímu ovlivnění hlukové zátěže okolního prostředí v dané lokalitě (HÝBLER M., 2013).

5. ZHODNOCENÍ ZÁMĚRU

5. 1. Zhodnocení vlivu briketování na ŽP

Jak vyplývá ze samotného oznámení záměru, briketování odpadních hliníkových třísek z obrábění nebude mít žádný zásadní negativní vliv na životní prostředí. Při dodržení všech legislativních požadavků, předepsaných technických a technologických postupů dle návodu k obsluze zařízení a vnitropodnikových pracovních instrukcí, lze naopak předpokládat pozitivní vliv na životní prostředí. Jedním z pozitivních předpokladů zavedení briketování je snížení intenzity dopravního hluku a emisí vlivem nižší frekvence odvozu odpadů zapříčiněné

zvýšením hustoty hliníkového odpadu při jeho lisování. Znamená to, že intenzita dopravy bude snížena ze stávajících tří odvozů týdně na dva odvozy měsíčně. Dalším pozitivním vlivem na životní prostředí je zamezení nechtěné distribuce hliníkových třísek do okolí, k čemuž může dojít při přesypávání třísek z transportních kontejnerů do velkoobjemových kontejnerů umístěných ve venkovním prostoru areálu výrobního závodu Fujikoki Czech s.r.o. Nejvýznamnějším pozitivním vlivem na ŽP, který briketování odpadních hliníkových třísek přináší, je možné vyloučení nebezpečné složky z odpadu, a tudíž možnosti změny zařazení odpadu z kategorie nebezpečný (O/N) na odpad kategorie ostatní. Vzhledem k tomu, že celá technologie briketovací linky bude umístěna uvnitř stávající haly, nebude negativně ovlivněno ŽP, nedojde k záběru pozemků ZPF ani PUFPL a nedojde k žádnému ohrožení živočišných ani rostlinných druhů v blízkém okolí záměru.

5. 2. Ekonomické zhodnocení (porovnání variant)

Při hodnocení ekonomického hlediska záměru je třeba si uvědomit všechny aspekty, které mohou ekonomickou bilanci ovlivnit. Na jedné straně stojí veškeré náklady na zřízení, povolení a provoz briketovací linky, na straně druhé výnosy z prodeje hliníkových briket a snížení nákladů za nákup nové řezné emulze. Společnost Fujikoki Czech s. r. o. vyprodukuje za rok téměř 694 tun hliníkových třísek. Průměrná výkupní cena hliníkových třísek znečištěných řeznou emulzí zařazených v kategorii O/N je cca 24 Kč/kg. Výkupní cena hliníkových briket zařazených v kategorii ostatní odpad se pohybuje okolo 35 Kč/kg.

$$694\ 000 \times 24 = 16\ 656\ 000 \text{ Kč}$$

$$694\ 000 \times 35 = 24\ 290\ 000 \text{ Kč}$$

Rozdíl činní 7 634 000 Kč ve prospěch briketování.

U briketování je však třeba počítat s průměrnou 24% vlhkostí Al třísek a tudíž se o tuto hodnotu sníží i celková prodaná hmotnost Al briket. Tím se výnos z briketování sníží z původně předpokládaných 7 634 000 Kč na 1 804 400 Kč.

Společnost Fujikoki Czech s.r.o. nakoupí za jeden rok 40 106 litrů řezné emulze za jednotkovou cenu 111 Kč/litr. Celkový roční náklad na nákup řezné emulze činí 4 451 766 Kč.

Roční provoz briketovací linky včetně odstředění a regenerace řezné emulze představuje náklad cca 144 000 Kč.

Náklady na vybudování briketovací linky včetně vyhotovení projektové dokumentace pro stavební řízení činí 6 546 200 Kč.

Náklady na likvidaci staré, bez čištění a regenerace nepoužitelné emulze činí cca 216 000 Kč za rok.

Souhrn všech nákladů a výnosů je shrnut v přehledné tabulce.

	Prodej hliníku	Nákup nové emulze	Likvidace staré emulze	náklady na provoz	pořizovací náklady
Varianta briketování	18 460 400	0	0	144 000	6 546 200
Varianta prodej třísek	16 656 000	4 451 766	216 000	0	0

Výsledná roční bilance	Varianta briketování	Varianta prodej třísek	Rozdíl
1. rok	11 770 200	11 988 234	-218 034
2. a každý další rok	18 316 400	11 988 234	6 328 166

Tabulka č. 5: Nákladové porovnání variant, náklady v Kč.

Z tabulky vyplývá, že varianta prodej třísek bez briketování vychází v prvním roce o 218 034 Kč výhodněji. V dalších letech ale vychází lépe varianta briketování, protože ubudou náklady na pořízení briketovací linky, které jsou značné. Od druhého roku provozu briketovací linky činí celková finanční úspora 6 328 166 Kč.

6. ZÁVĚR

Cílem této diplomové práce bylo zhodnotit vliv briketování odpadních třísek z obrábění na životní prostředí, snížit produkci nebezpečných odpadů ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o. a v neposlední řadě určit pozitivní ekonomické vlivy briketování. Po přezkoumání všech aspektů, které jsou podle metodiky EIA posuzovány, jsem dospěl k závěru, že briketování odpadních třísek z obrábění hliníkových profilů ve společnosti Fujikoki Czech s.r.o. nebude mít žádný negativní vliv na ŽP, naopak bude přínosem jak environmentálním, tak i ekonomickým. Kromě snížení produkce nebezpečných odpadů se briketováním zlepší i celková úroveň odpadového hospodářství ve výrobní společnosti. Nebezpečné ani jiné odpady nebudou vystavovány povětrnostním vlivům, tím dojde k zamezení možné kontaminace okolního prostředí těmito odpady a celý areál výrobního závodu se bude lépe udržovat čistý a upravený. Snížením objemu upravovaného odpadu dojde ke snížení frekvence dopravní obslužnosti nutné k zajištění bezproblémového chodu společnosti. Dále bude tímto snížena hladina hluku a emisí produkovaných nákladní automobilovou dopravou v dané lokalitě, způsobená nákladní dopravou a s ní spojená i expozice prachových částic. Jediná významnější změna oproti stávajícímu stavu je, zvýšení spotřeby elektrické energie při briketování, což ale v celkové roční spotřebě energie společnosti Fujikoki Czech s.r.o. nehraje významnou roli. Roční spotřeba elektrické energie briketovací linky představuje náklad cca 144 000 Kč, přičemž celková roční spotřeba výrobního závodu představuje náklad v řádech milionů Kč.

V dnešní době je často řešena ekologie, environmentální politika a životní prostředí vůbec. Osobně jsem přesvědčen, že propagace ochrany životního prostředí a zdravého životního stylu se stává nutností a byl bych rád, kdyby všichni lidé přistupovali k planetě Zemi s velkou mírou odpovědnosti za její zachování i pro další generace, což je hlavním předpokladem trvale udržitelného rozvoje.

Z těchto důvodů jsem si jako téma své diplomové práce zvolil právě posuzování vlivů záměrů na životní prostředí, což je dle mého názoru alfou a omegou ochrany životního prostředí.

V této práci jsem poukázal na základní právní normy, kterými je posuzování vlivů na ŽP upraveno nejen v ČR, ale i v EU. Považoval jsem též za nutnost poukázat i na změny, kterých se toto odvětví dočkalo od dubna tohoto roku. Tato práce vznikala již v roce 2014 a dokončena byla ještě před účinností zákona 39/2015 Sb., proto je oznámení záměru zpracováno ještě podle zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na ŽP. Zákon 39/2015 Sb. nabyl účinnost 1. dubna 2015. To znamená, že pokud v uvedené záležitosti proběhne EIA proces, bude muset např. výsledné stanovisko z tohoto procesu již respektovat nově platnou právní úpravu.

POUŽITÁ LITERATURA

Knižní zdroje

GLASSON J., THERIVEL R., CHADWICK A., 2013: Introduction To Environmental Impact Assessment, Routledge, UK, 416 s.

LEDVINA R., HORÁČEK J., 1997: Agrotechnické požadavky na zemědělské stroje, Půdoznalství, Jihočeská Univerzita, České Budějovice, 74 s.

MÍCHAL I., 1994: Ekologická stabilita, MŽP ČR, Praha, 275 s.

NEMEROW N. L., 2010: Industrial Waste Treatment: Contemporary Practice and Vision for the Future, Butterworth-Heinemann, 568 s.

ŘÍHA J., 2001: Posuzování vlivů na životní prostředí: Metody pro předběžnou rozhodovací analýzu EIA, ČVUT, Praha, 477 s.

WATHERN P., 2013: Environmental Impact Assessment, Theory and Practice, Routledge, 352 s.

Odborné publikace

BAJER T. a kol., 2002: Analýza zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) k zajištění jeho implementace do praxe. In Příloha EIA posuzování vlivů na životní prostředí. Praha: MŽP, čís.2.

BEATIE R. B., 1995: Everything you already know about EIA (but don't often admit) Environmental Impact Assessment Review, Volume 15, Issue 2, 1995, 109–114 s.

BLÁHA P., 2013: Návod k obsluze briketovacího lisu, interní publikace TEGAMO Group s.r.o., 21 s.

BOND A. J., WATHERN P., 1999: EIA in the European Union. In: Petts J, Handbook of Environmental impact assessment, Blackwell Science Ltd., Oxford, UK 223-248 s.

BOROWSKI G., KUCZMASZEWSKI J., 2005: Investigation of briquetting of metal waste from the bearing industry: Waste Management and Research Volume 23, Lublin University of Technology, Lublin, Poland, 473-478 s.

BROŽEK M., NOVÁKOVÁ A., 2001: Briquetting of chips from nonferrous metal, Proceedings of International scientific conference XIV., Radom, Poland, 84-87 s.

DVOŘÁK L., 2005: Zákon o posuzování vlivu na životní prostředí s komentářem, 1. Vyd. Praha ABF:ARCH, 31 s.

DVOŘÁK L., 2011: Proces posuzování vlivů na životní prostředí – stanovisko EIA. In: Zpravodaj EIA č. 4, 13 s.

HÝBLER M., 2013: Briketování železných a neželezných třísek, Oznámení záměru TEGAMO Czech s.r.o., Praha, 31 s.

OBLUK V., 2011: EIA rukověť oznamovatele záměru, Správný postup oznamovatele záměru při přípravě investičního záměru v procesu posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, MŽP, Praha, 121 s.

PETTS J., 1999: Environmental Impact Assessment In Practice: Handbook of Environmental impact assessment Volume 2, Blackwell Science Ltd., Oxford, UK, 464 s.

PIETSCH W., 1993: Briquetting of aluminum swarf for recycling, Proceedings of the 122nd Annual Meeting, Denver, USA, 1045-1051 s.

PÍŠKOVÁ M., 2014: Důvodová zpráva k novele zákona 39/2015 Sb., MŽP, Praha, 89 s.

PLESEA D. A., VIŞAN S., 2010: Good Practices Regarding Solid Waste Management Recycling, Amfiteatru Economic Vol. 12, No. 27: 227-241 s.

RUSICOVÁ Z., ZELEŇÁKOVÁ M., 2010: Environmental impact assessment from the point of land using, Conference on Recreation and environmental coversation, Kritiny, Czech Republic, 36-39 s.

ZEIBICH Z., 2014: Územní plán obce Chlumčany, MÚ Louny, 14 s.

ZHANG J. A kol., 2013: Critical factors for EIA implementation, Journal of Environmental Management 114, Aalborg, Denmark, 148-157 s.

Internetové zdroje

http://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=mp_heis_voda&

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz/marushka/default.aspx?themeid=3&&MarQueryId=6D2BCEB5&MarQParam0=687391&MarQParamCount=1&MarWindowName=Marushka>

<http://www.aluhut.cz/cz/ekologie.html>

<http://www.fujikoki.cz>

<http://www.migesp.cz/klimaticke-regiony-cr>

MŽP, Ministerstvo životního prostředí ČR, Legislativa, online: [http://www.mzp.cz/__c1256e7000424ac6.nsf/Categories?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=3.3#3.3,](http://www.mzp.cz/__c1256e7000424ac6.nsf/Categories?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=3.3#3.3)

<http://www.mzp.cz/www/platnalegislativa.nsf/d79c09c54250df0dc1256e8900296e32/8a12b8f25817a234c125729d0039d956?OpenDocument>

[http://www.nature.cz/publik_syst2/files08/01_krivoklatsko.pdf\).](http://www.nature.cz/publik_syst2/files08/01_krivoklatsko.pdf)

[http://www.nature.cz/publik_syst2/files08/03_nadrz%20vodniho%20dila%20nechrani ce%20.pdf\).](http://www.nature.cz/publik_syst2/files08/03_nadrz%20vodniho%20dila%20nechrani ce%20.pdf)

[http://www.zajimavamista.cz/misto-1655-lenesicky-rybnik.](http://www.zajimavamista.cz/misto-1655-lenesicky-rybnik)

<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-381>

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

- Obrázek č. 1: Transportní kontejner s hliníkovými třískami (vlastní foto).
- Obrázek č. 2: Letecký snímek umístění záměru od obytné zástavby (www.mapy.cz)
- Obrázek č. 3: Vylisované hliníkové brikety (vlastní foto)
- Obrázek č. 4: Model briketovacího lisu (TEGAMO Czech s.r.o.)
- Obrázek č. 5: Mapa chráněných území a přírodních parků (www.mapy.nature.cz)
- Obrázek č. 6: Mapa vzdálenosti záměru od evropsky významné lokality Blšanský Chlum (www.mapy.nature.cz).
- Obrázek č. 7: Mapa ptačích oblastí (www.mapy.nature.cz)
- Obrázek č. 8: Mapa chráněných přírodních prvků (www.mapy.nature.cz).
- Obrázek č. 9: Území chráněná pro akumulaci vod (heis.vuv.cz)
- Obrázek č. 10: Mapa klimatických regionů dle Quitta (www.migesp.cz).
- Obrázek č. 11: Hydrogeologické rajonizace podzemních vod (www.hydro.chmi.cz)
- Obrázek č. 12: Geomorfologická mapa zájmového území (www.heis.vuv.cz)
- Obrázek č. 13: Mapa KN s označením umístění záměru v dané obci a ve vztahu k okolní zástavbě (www.nahlizenidokncuzk.cz)
- Obrázek č. 14: Mapa KN – pohled na zájmové území s jeho katastrálním rozdělením (nahlizenidokncuzk.cz)
- Tabulka č.2: Kategorizace odpadů závisující na způsobu vzniku (PLESEA D. A., VIŞAN S., 2010)
- Tabulka č. 2: Odpady vznikající úpravou třísek neželezných kovů (www.zakonyprolidi.cz).
- Tabulka č. 3: Odpady vznikající provozem a údržbou zařízení (www.zakonyprolidi.cz).
- Tabulka č. 4: Klimatické charakteristiky T2 dle Quitta (www.migesp.cz)